

DEPARTAMENT D'ESPANYOL PER A ESTRANGERS

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DEL CURS 2011 – 2012

1.1- Primer curs del nivell bàsic

- 1.1.1. - Objectius
- 1.1.2. - Metodologia
- 1.1.3. - Continguts. Distribució temporal
- 1.1.4. - Sistemes d'avaluació
- 1.1.5. - Estratègies d'aprenentatge
- 1.1.6. - Materials (bibliografia)

1.2- Segon curs del nivell bàsic

- 1.2.1 - Objectius
- 1.2.2 - Metodologia
- 1.2.3 - Continguts. Distribució temporal
- 1.2.4 - Sistemes d'avaluació
- 1.2.5 - Estratègies d'aprenentatge
- 1.2.6 - Materials (bibliografia)

1.3- Primer curs del nivell intermedi

- 1.3.1 - Objectius
- 1.3.2 - Metodologia
- 1.3.3 - Continguts. Distribució temporal
- 1.3.4 - Sistemes d'avaluació
- 1.3.5 - Estratègies d'aprenentatge
- 1.3.6 - Materials (bibliografia)

1.4– Segon curs del nivell intermedi

- 1.4.1 - Objectius
- 1.4.2 - Metodologia
- 1.4.3 - Continguts. Distribució temporal
- 1.4.4 - Sistemes d'avaluació
- 1.4.5 - Estratègies d'aprenentatge
- 1.4.6 - Materials (bibliografia)

1.5- Primer curs del nivell avançat

- 1.5.1 - Objectius
- 1.5.2 - Metodologia
- 1.5.3 - Continguts. Distribució temporal
- 1.5.4 - Sistemes d'avaluació
- 1.5.5 - Estratègies d'aprenentatge
- 1.5.6 - Materials (bibliografia)

1.6- Segon curs del nivell avançat

- 1.6.1 - Objectius
- 1.6.2 - Metodologia
- 1.6.3 - Continguts. Distribució temporal
- 1.6.4 - Sistemes d'avaluació
- 1.6.5 - Estratègies de aprenentatge
- 1.6.6 - Materials (bibliografia)

3. Activitats culturals

DEPARTAMENT D'ESPANYOL PER A ESTRANGERS

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DEL CURS 2011 – 2012

Les ensenyances que s'impartixen en les Escoles Oficials d'Idiomes estan regulades pel Reial Decret 1629/2006 de 29 de setembre i pel Decret 155/2007 de 21 de setembre, que estableix el currículum del Nivell Bàsic i del Nivell Intermedi per a les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana i per el Decret 119/2008 de 5 de setembre, que introdueix el Nivell Avançat en els seus cursos primer i segon.

Consideracions generals

El decret 155/2007 estableix que les ensenyances d'idiomes estaran orientades al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumne i assumiran l'enfocament d'acció que adopta el Marco Comú Europeu de Referència per a les Llengües, açò és, un enfocament orientat a l'ús de la llengua. Es tracta que l'estudiant de llengües, com a futur usuari de l'idioma, arribe a ser capaç de posar en joc les competències necessàries per a dur a terme activitats lingüístiques per mitjà del processament receptiu i productiu de textos de distint tipus sobre diversos temes, en àmbits i contextos específics, i per mitjà del desenvolupament de les estratègies més adequades per a dur a terme les dites activitats.

D'estes competències, les purament lingüístiques són un mer vehicle per a la comunicació i l'alumne haurà d'adquirir-les a través d'activitats i tasques en què les dites competències es posen en ús. De la mateixa manera, les competències sociolingüística i pragmàtica hauran d'adquirir-se preferentment a través de tasques, en les quals s'utilitzaran materials autèntics que els permetran entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió.

Les tasques d'aprenentatge, dissenyades a partir dels objectius específics que es pretenen aconseguir, han de ser també comunicatives per a oferir a l'alumnat adult l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria en situacions reals de comunicació. En el context d'unes tasques d'estes característiques, l'alumnat realitzarà activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'elles. Per a dur a terme eficaçment les tasques corresponents, l'alumnat serà entrenat en estratègies de planificació, execució, control i reparació, així com en una sèrie de procediments discursius generals i específics per a cada destresa, i se li proporcionarà uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats les necessitats comunicació.

NIVELL BÀSIC

Este nivell té com a referència les competències pròpies del Nivell A2 del Consell d'Europa, segons es definix este nivell en el Marco Comú Europeu de Referència per a les Llengües.

El Nivell Bàsic té com a **objectiu general** utilitzar l'idioma interactiva, receptiva i productivament de forma senzilla, però adequada i eficaç, comprenent i produint textos breus, orals o escrits, sobre assumptes quotidians, amb un control limitat d'un repertori bàsic de recursos lingüístics freqüents i en llengua estàndard.

Les ensenyances del Nivell Bàsic en règim presencial s'organitzen en dos cursos d'una duració de 120 hores lectives cada u.

1.1 – Primer curs del nivell bàsic

1.1.1. – Objectius per destreses.

1.1.1.1. Comprensió oral

1. Comprendre l'essencial d'instruccions i indicacions breus i senzilles amb una articulació molt clara.
2. Comprendre l'essencial del que es diu en transaccions i gestions quotidianes bàsiques cara a cara sempre que es puga demanar confirmació i repetició.
3. Comprendre la informació essencial del que es diu en conversacions breus en què l'alumne participa, sempre que puga demanar confirmació i repetició i l'interlocutor parle amb claredat. Estes conversacions versaran principalment sobre l'àmbit personal i assumptes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.
4. Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica senzilla

de conversacions breus i clares que tenen lloc en la seua presència. Estes conversacions versaran principalment sobre l'àmbit personal i assumptes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.

5. Identificar el tema i comprendre informació específica molt senzilla d'extractes breus de televisió o audiovisuals, quan els comentaris compten amb suport de la imatge, i tracten sobre assumptes quotidians.

6. Utilitzar el context lingüístic i extralingüístic com a mitjà per a incrementar la comprensió.

7. Comprendre de manera apropiada els matisos més bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

1.1.1.2. Expressió i interacció oral

1. Fer un comunicat breu i prèviament assajat (presentar-se a si mateix o a una altra persona).

2. Parlar breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la seua experiència (família, vida quotidiana, etc.) i descriure de forma bàsica els aspectes més rellevants del seu entorn (família, casa, etc.) i experiència (activitats habituals, la qual cosa li agrada i no li agrada, l'essencial de vivències i esdeveniments, etc.)

3. Respondre a preguntes breus i senzilles referides a aspectes personals o situacions quotidianes, demanant aclariment o repetició quan fóra necessari.

4. Desembolicar-se de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles que tinguen a veure amb informació personal, números, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial de béns i servicis quotidians (per exemple restaurant, transport, etc.).

5. Participar en intercanvis socials breus i bàsics (salutacions i despedides; agraïments i disculpes; invitacions i respostes; interessar-se per l'estat dels altres i reaccionar de manera apropiada), així com en conversacions breus en què s'intercanvia informació molt bàsica sobre aspectes personals, assumptes quotidians o d'immediata necessitat, i s'expressen opinions i sentiments molt senzills, sempre que es compte amb la repetició i la cooperació dels interlocutors.

6. Reproduir de manera apropiada els matisos més bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

7. Utilitzar estratègies comunicatives bàsiques, tant lingüístiques com extralingüístiques.

1.1.1.3. Comprensió lectora

1. Comprendre indicacions bàsiques per a omplir fitxes i impresos.

2. Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques, breus i usuals contingudes en rètols i cartells en carrers, botigues, restaurants, mitjans de transport i altres servicis i llocs públics.

3. Comprendre, en notes personals i anuncis públics, el sentit essencial de missatges breus, de gramàtica senzilla i lèxic freqüent, i que continguen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

4. Comprendre la informació essencial de correspondència personal breu, amb gramàtica senzilla i vocabulari freqüent (postals, correus electrònics, missatges de text).

5. Formar-se una idea clara del contingut general i localitzar informació específica senzilla en material informatiu comú i d'ús quotidià (horaris, menús, mapes, directoris, guies telefòniques, i pàgines web d'estructura clara i tema familiar), preferentment acompanyat d'il·lustracions o imatges.

6. Comprendre el sentit general i informació específica senzilla en articles breus d'estructura simple i clara, gramàtica senzilla, lèxic freqüent, i referits a temes habituals.

1.1.1.4. Expressió i interacció escrita

1. Omplir amb informació personal impresos i formularis senzills.

2. Escriure anuncis i notes amb informació, instruccions i indicacions bàsiques relacionades amb activitats quotidianes o d'immediata necessitat.

3. Escriure correspondència personal molt senzilla, per exemple, postals o missatges electrònics en què es parla d'aspectes elementals d'un mateix o del seu entorn (per exemple informació personal, activitats i hàbits quotidians, família, gustos, etc.).

4. Redactar instruccions senzilles, relatives a aspectes quotidians, com ara una recepta, o les indicacions necessàries per a arribar a un lloc.

5. Narrar, de forma breu i elemental, històries imaginades o activitats i experiències personals

passades, utilitzant, de manera senzilla però correcta i coherent, els recursos lèxics i estructurals bàsics per a articular la narració.

1.1.2 Metodologia

La que aplica el Departament d'Espanyol per a estrangers ve marcada pel Decret 155/2007, que es basa en els principis següents:

- Els **objectius** se centren en l'ús efectiu de l'idioma per part de l'alumne; per tant, les pràctiques d'ensenyança i aprenentatge s'orientaran de manera que l'actuació d'este ocupe el major temps possible.
- El **paper del professorat** serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar la seua actuació, orientar-li respecte a esta i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- d'Acord amb els objectius generals i específics establits, les activitats d'ensenyança i aprenentatge se centraran fonamentalment en aquelles a què l'alumnat haurà d'enfrontarse en situacions de **comunicació real** – açò és, activitats de comprensió, producció, interacció i mediació – a través de tasques que impliquen les dites activitats.
- Les característiques de les **tasques** a dur a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les seues condicions de realització (quan i com) s'establixen essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- Les classes s'organitzen de manera que s'afavorisca **la comunicació entre l'alumnat** i es proposaran diferents activitats en què es promoga la **dinàmica de grup**. Per a això, és important que l'ambient de la classe ho afavorisca; es crearà un clima de col·laboració, empatia respecte i interès.
- Els mitjans, mètodes i materials se seleccionen en funció de la seua **idoneïtat** per a assolir els objectius establits.

1.1.3. Continguts. Distribució temporal

Els següents continguts es tractaran en l'aula a mesura que vaja sorgint la necessitat expressiva.

1. CONTINGUTS GRAMATICALS

1.1. L'ORACIÓ SIMPLE

1.1.1. Tipus d'oracions, elements constituents i la seua posició.

1.1.1.1. Oració declarativa.

1.1.1.1.1. Subjecte en posició inicial: *Ella es española.*

1.1.1.1.2. CC en posició inicial: *Todos los días nos levantamos a las 8 h*

1.1.1.1.3. VAIG SENTIR en posició inicial (I): *Me duele la cabeza.*

1.1.1.1.4. S'en posició inicial (I): *Se llama Ana.*

1.1.1.1.5 Posició de la negació (I): *Tu no eres americana.*

1.1.1.2. Oració interrogativa.

1.1.1.2.1. Oració declarativa amb marques interrogatives: : *¿Se llama María?*

1.1.1.2.2. Element interrogatiu en posició inicial: *¿Dónde vives?*

1.1.1.3. Oració exclamativa.

1.1.1.3.1. Oració declarativa amb marques exclamatives: *¡Llueve mucho!*

1.1.1.3.2. Element exclamatiu en posició inicial (I): *¡Qué bien!*

1.1.1.4. Oració imperativa.

1.1.1.4.1. Verb en posició inicial: *Sigue todo recto..*

1.1.2. Fenòmens de concordança (I): *Los italianos son muy amables y educados.*

1.1.2.1. Oracions del tipus ME GUSTA + Sust. sg. / Sust. pl. / Infinitiu: *Me gusta el cine, le gustan las chokolatinas, nos gusta leer.*

1.1.3. Modificadors oracionals (I): A LO MEJOR, QUIZÁS. *A lo mejor viene ahora. Quizás está en casa..*

1.1.4. Oracions copulatives (I): contrast SER-ESTAR: *Es estudiante de español – Está enfermo*

1.1.5. Contrast HAY – ESTÁ/-N: *Hay un alumno en clase – El alumno está en clase – Los alumnos están en clase.*

1.2 L'ORACIÓ COMPOSTA

1.2.1. Oracions copulatives: nexes *i* (*Esta mañana he ido a comprar y me he encontrado con María en el supermercado*), *ni* (*No es ni bueno ni malo*).

1.2.2. Oracions disjuntives: nexes *o* (*¿Estudias o trabajas?*).

- 1.2.3. Oracions adversatives: nexes *però* (*Vivo en Alicante pero trabajo en Elche*).
- 1.2.4. Oracions substantives: expressió de l'opinió (*Creo que el cine está cerca de la parada de autobús, Me gusta bailar*), expressió de la voluntat (*Quiero visitar Barcelona*).
- 1.2.5. Oracions causals: nexes *perquè* (*No puedo ir al cine porque tengo que estudiar*), *és que* (*Lo siento, es que el autobús ha llegado tarde*).
- 1.2.6. Oracions finals: *per a* + infinitiu (*Aprendo español para ayudar a mis hijos con los deberes*).
- 1.2.7. Oracions temporals: anterioritat: abans de + infinitiu (*Antes de venir a casa, llámame por teléfono*); posterioritat: després de + infinitiu, (*Después de leer el texto, contestad a las preguntas*); Simultaneïtat: *cuando, mientras* (*Mientras Juan lava los platos, María estudia*).
- 1.2.8. Oracions condicional: *Si* + present d'indicatiu (*Si no llueve, vamos a la playa, ¿vale*).
- 1.3. EL SINTAGMA NOMINAL**
- 1.3.1. Nucli.
- 1.3.1.1. Substantiu
- 1.3.1.1.1. Classes: comuns i propis. (Antropònims i topònims: *Rafael, Azucena, Rojas, Formentera...*)
- 1.3.1.1.2. Gènere: amb i sense oposició.
- 1.3.1.1.2.1. Regles generals de diferenciació del gènere per la terminació (cosas y personas: *la pizarra, el libro, el profesor, la profesora...*).
- 1.3.1.1.2.2. Casos especials més freqüents (*el mapa, la moto...*).
- 1.3.1.1.3. Número: amb i sense oposició. Formació del plural i usos particulars (*casa-casas, país-países, la gente, las gafas...*).
- 1.3.1.1.4. Grau: positiu.
- 1.3.1.1.5. Els diminutius i augmentatius (I): *casita, cucharilla, cochazo...*
- 1.3.1.2. Pronoms.
- 1.3.1.2.1. Personals: àtons i tòpics (I):
- 1.3.1.2.1.1. Subjecte: presència i absència: *¿Quién eres? ¿Tú quién eres?*
- 1.3.1.2.1.2. Complement directe i indirecte. Formes, posició i combinacions més freqüents (primera i segona persona: *me lo – te la...*)
- 1.3.1.2.1.3. Construccions valoratives: *A mi madre le gusta...*
- 1.3.1.2.2. Possessius: un sol posseïdor, diversos posseïdors (I). Contrast de formes: *mi casa es mía..*
- 1.3.1.2.3. Reflexius (I). Construccions reflexives: *ella se pinta – yo me baño...*
- 1.3.1.2.4. Demostratius.
- 1.3.1.2.4.1. Proximitat i llunyania (I): les tres distàncies espacials i temporals (*Esta mujer – esa casa – aquella noche ...*).
- 1.3.1.2.4.2. Usos del neutre: *¿Qué es esto? – Dame eso - ¿Aquello es tuyo?*
- 1.3.1.2.5. Indefinits (I): amb oposició o sense de gènere i número.
- 1.3.1.2.5.1. Morfologia i ús dels més freqüents. Formes apocopades (*Algún estudiante – ninguna casa*)
- 1.3.1.2.5.2. Oposicions: *algo/nada, alguien/nadie, alguno/ninguno*.
- 1.3.1.2.5.3. Construccions de doble negació: *no hay nadie*.
- 1.3.1.2.6. Interrogatius/ exclamatius (I): amb oposició o sense de gènere o número.
- 1.3.1.2.6.1. Morfologia i usos de la interrogativa directa.
- 1.3.1.2.6.2. Contrast d'alguns interrogatius: *qué/cuál/quién*
- 1.3.1.2.6.3. Usos d'interrogatius més freqüents precedits de preposició: *¿De qué / Con cuál / A quiénes...?*
- 1.3.2. Modificació del nucli.
- 1.3.2.1. Determinants
- 1.3.2.1.1. Articles: determinats i indeterminats (I).
- 1.3.2.1.1.1. Formes.
- 1.3.2.1.1.2. Usos: *coge el libro/coge un libro*.
- 1.3.2.1.1.3. Presència i absència: *coche, tengo un coche, tengo el coche*.
- 1.3.2.1.2. Demostratius: de proximitat i llunyania. Contrast amb els usos pronominals: *quiero este piso, me gusta éste*.
- 1.3.2.1.3. Possessius: formes àtones. Contrast amb els usos pronominals: *es tu bici/es tuya*.
- 1.3.2.1.4. Quantificadors (I): numerals i altres quantificadors.
- 1.3.2.1.5. Numerals: cardinals i ordinals.
- 1.3.2.1.6. Altres quantificadors (amb substantius, adjectius i verbs: *bastante grande, muchas cosas, duermo demasiado...*).
- 1.3.2.2. Modificació per mitjà de SAdj., SPrep: *día bonito, médico de familia*.
- 1.3.2.2.1. Posició dels elements: (Det.+) (SAdj.+) N (+SAdj.) (+SPrep).
- 1.3.2.2.2. Fenòmens de concordança. Regles generals de concordança de gènere i número entre determinant, adjectiu i substantiu.
- 1.3.2.2.3. Funcions sintàctiques del sintagma: Suj., Atrib., OD, VAIG SENTIR, CC.
- 1.4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL**
- 1.4.1. Nucli: adjectiu.

- 1.4.1.1. Gènere: amb oposició genèrica (-o/-a) i invariables: *frío/fría, español/española interesante...*
- 1.4.1.2. Número: regles generals (Ø/-[e]s): *simpático/simpáticos, feliz/felices...*
- 1.4.1.3. Grau: positiu, comparatiu i superlatiu (I).
- 1.4.1.4. Estructures comparatives: d'igualtat (*tan...como*), de superioritat (*más...que*) i d'inferioritat (*menos...que*).
- 1.4.1.5. Alguns comparatius irregulars: *mayor, menor, mejor, peor*.
- 1.4.2. Modificació del nucli per mitjà de SAdv., SAdj. i SPrep (I): *muy grande, harto de*.
- 1.4.3. Posició dels elements: (SAdv.+N(+SAdj.)(+SPrep.)) (I). Posició habitual de l'adjectiu i del sintagma preposicional: *pared blanca, pared de piedra*
- 1.4.4. Funcions sintàctiques del sintagma: Atrib.: *Es increíble...*

1.5. EL SINTAGMA VERBAL

- 1.5.1. Expressió del temps.
 - 1.5.1.1. Present d'indicatiu: valor actual (*Pienso en ti*), habitual ((*Los lunes tengo clase de español*), gnòmic (*La dieta mediterránea es saludable*),, prospectiu (*El próximo fin de semana vamos a un concierto*).
 - 1.5.1.2. Pretèrit indefinit (*Ayer fui al médico*)
 - 1.5.1.3. Pretèrit perfet (*Esta semana no he estudiado*)
 - 1.5.1.4. Contrast pretèrit perfet / indefinit (*Nunca he ido a la Patagonia / Cuando vivía en Argentina, nunca fui a la Patagonia*).
 - 1.5.1.5. Imperatiu: valor instruccional (*Primero lava las patatas, luego pélalas y córtalas...*), permissiu (*Pasa,pasa*) i d'obligació (*Traed el libro de lectura el martes*)
- 1.5.2. Expressió de l'aspecte
 - 1.5.2.1. Contrast duratiu/ habitual: *estar + gerundi / present d'indicatiu (Está lloviendo / Siempre llueve en fin de semana)*.
 - 1.5.2.2. Contrast iteratiu / puntual: *tornar a + infinitiu / present, pretèrit perfet i pretèrit indefinit de indicatiu (Ha vuelto a ganar / Ha ganado)*.
- 1.5.3. Expressió de la modalitat: perífrasi:
 - 1.5.3.1. *ir a + infinitiu* (expressió modal de la intenció *Voy a ser astronauta*).
 - 1.5.3.2. *tener que+ infinitiu*. (expressió modal de la necessitat): *Tengo que llamar/ descansar un poco*)
 - 1.5.3.3. *tener, haber que+ infinitiu; deber + infinitiu* (expressió modal de l'obligació): *tengo que estudiar más,Hay que hacer los deberes, Debéis leer este libro*.
 - 1.5.3.4. *poder + infinitiu; saber+ infinitiu*. (expressió modal de la capacitat): *Puedo escribir con las dos manos /Sé cocinar*.
 - 1.5.3.5. *poder + infinitiu* (expressió modal del permís): *Puedes llamarme a medianoche*.
 - 1.5.3.6. *poder+ infinitiu*; (expressió modal de la possibilitat): *Podemos buscarlo en internet o en un libro*.
 - 1.5.3.7. *no poder + infinitiu*; (expressió modal de la prohibició): *No podéis copiar*.
 - 1.5.3.8. *empezar a + infinitiu*; (expressió modal de l'inici): *Ha empezado a trabajar*
- 1.5.4. Modificació del nucli per mitjà de negació.
 - 1.5.4.1. Posició dels elements: (Neg.+ N): *No sé hablar chino*.
- 1.5.5. Funcions sintàctiques del sintagma (I): V. *Hablo español*, Sujeto, *Fumar es perjudicial*, *Me gusta cantar*, OD *Quiero aprender español*

1.6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

- 1.6.1. Nucli: adverb i locucions adverbials.
 - 1.6.1.1. Classes (I): mode: *Estoy bien*; quantitat i grau: *Bebe mucho*; espai: *Vive allí*; temps: *Llega hoy*
- 1.6.2. Modificació del nucli per mitjà de S. Adv. i S. prep. (I): *Vive cerca de la Escuela..*
- 1.6.3. Funcions sintàctiques del sintagma: CC. *Siempre llega pronto a clase..*

1.7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

- 1.7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals (I).
 - 1.7.1.1. Usos bàsics de les preposicions:
 - 1.7.1.1.1. Contrast A/ EN
 - 1.7.1.1.2. Contrast DE/ DESDE
 - 1.7.1.1.3. Contrast HASTA/ HACIA.
 - 1.7.1.1.4. Contrast EN / ENTRE
 - 1.7.1.1.5. Contrast POR / PARA
 - 1.7.1.2. Locucions preposicionals més freqüents (de localització): *encima de, debajo de, enfrente de, junto a, en medio de ...*
- 1.7.2. Modificació del sintagma per mitjà de Sadv. (I)
 - 1.7.2.1. Posició dels elements (I):(Adv+)Prep.+Término.
- 1.7.3. Funcions sintàctiques del sintagma preposicional (I):
 - 1.7.3.1. CC: *Vivo en Sagunto, Viajo a Castellón, Te espero hasta las cinco...*
 - 1.7.3.2. OI: *Compré un regalo a mi madre*
 - 1.7.3.3. CR: *Pienso en las vacaciones/ Sueño con mi país*.

1.7.3.4. OD (de persona): *VI a la teua amiga ahir*

1.7.3.5. Atrib.: *Soy de Venezuela.*

2. CONTINGUTS FONÈTICS, FONOLÒGICS I ORTOGRÀFICS

2.1. Fonètica i Fonologia

2.1.1. Sons i fonemes vocàlics.

2.1.1.1. Monoptongos.

2.1.1.2. Diftongs.

2.1.1.3. Hiats

2.1.2. Sons i fonemes consonàntics.

2.1.2.1. Sistema consonàntic.

2.1.2.2. Seqüències en principi i interior de paraula.

2.1.3. Processos fonològics.

2.1.3.1. Contracció de l'article *l'*ant la preposicions *a* i *de*.

2.1.4. Accent dels elements lèxics aïllats.

2.1.5. Accent i atonicidad: patrons tonals en el sintagma (I).

2.1.5.1. Art./Pos.+Sust.; Pron. Pers. Átono+V; Prep.. monosilábica+Sust/ Pron. Tònic.

2.1.6. Entonació enunciativa, interrogativa i exclamativa.

2.2. Ortografia

2.2.1. Sistema d'escriptura: alfabet.

2.2.2. Representació gràfica de fonemes i sons.

2.2.2.1. Correspondències regulars.

2.2.2.2. Casos excepcionals.

2.2.3. Ús de la majúscula a principi d'oració i per als noms propis.

2.2.4. Signes ortogràfics.

2.2.4.1. Accent en partícules interrogatives i exclamatives, en Pron. Tònics i en les formes verbals del nivell.

2.2.4.2. Signes interrogatius i exclamatius d'obertura i tancament.

2.2.4.3. Coma i punt

2.2.5. Estructura sil·làbica.

2.2.5.1. Estructura sil·làbica: (C[C][SemiC])V([SemiV][C]C).

1.1.4. Sistemes d'avaluació.

S'aplicarà el principi de l'avaluació contínua. Per a això es tindran en compte el rendiment en l'aula i el treball a casa. Es considerarà que l'alumne/a ha adquirit les competències pròpies del nivell en la mesura en què s'hagen complert els objectius del curs per a cada una de les quatre destreses (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral). Açò ho podrà comprovar el professor/a al llarg del curs per mitjà de diferents proves de diagnòstic i progrés, les qualificacions del qual seran reflectides en la Fitxa Individual de Seguiment (FIS).

Per a aprovar el curs l'alumne haurà d'aconseguir almenys un 60 per cent en cada una de les destreses. La fitxa ha de comprendre almenys tres notes de cada destresa (EE, EO, CE, CO).

En la convocatòria de gener (cursos intensius) o maig el professor, segons el seu criteri, podrà eximir-lo parcial o totalment de la realització de proves finals relatives a les destreses lingüístiques.

En la convocatòria de setembre (maig o juny per als cursos intensius) no serà necessari avaluar l'alumne de les destreses aprovades al juny.

1.1.5. Estratègies d'aprenentatge

Tenint en compte les consideracions metodològiques i els objectius reseñits anteriorment, és imprescindible que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaç i personalitzats.

El professor, perquè, ajudarà a l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Així, per a facilitar la comprensió i expressió oral i escrita es tindran en compte estratègies de planificació, execució, seguiment (interlocutòria-)avaluació i correcció.

Per a facilitar la interacció oral i escrita les de mediació i plurilingües; per a facilitar l'aprenentatge, les cognitives i extracognitives, afectives i socials.

1.1.6. Materials

Se seguirà el manual *Español en marcha nivel básico A1*, llibre i quadern d'exercicis (editorial SGEL).

El professor/a recomanarà en l'aula el material complementari que considere més adequat per al curs i nivell, així com la selecció de lectures adaptades o no.

1.2 – Segon curs del nivell bàsic

1.2.1. – Objectius per destreses.

1.2.1.1. Comprensió oral

1. Comprendre els punts principals i informació específica en missatges i anuncis públics clars i senzills que continguin instruccions, indicacions o una altra informació.
2. Comprendre el que es diu en transaccions i gestions senzilles
3. Comprendre la informació essencial i els punts principals del que es diu en conversacions en què participa
4. Comprendre el sentit general i informació específica de conversacions clares i pausades que tenen lloc en la seua presència, i identificar un canvi de tema.
5. Comprendre el sentit general i informació específica senzilla de programes de televisió o altres mitjans audiovisuals.
6. Utilitzar el context lingüístic i extralingüístic com a mitjà per a incrementar la comprensió.
7. Comprendre de manera apropiada els matisos bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.

1.2.1.2. Expressió i interacció oral

1. Fer, davant d'una audiència, anuncis públics i presentacions breus i assajades sobre temes habituals, donant explicacions sobre opinions, plans i accions, així com responent a preguntes breus i senzilles dels oients.
2. Narrar experiències o esdeveniments i descriure aspectes quotidians del seu entorn (persones, llocs, una experiència de treball o d'estudi, objectes i possessions), així com activitats habituals, plans, comparacions i el que li agrada i no li agrada, per mitjà d'una relació senzilla d'elements.
3. Desembolicar-se en els aspectes més comuns de transaccions i gestions de béns i servicis quotidians (transport, botigues, bancs, restaurants, etc.).
4. Participar de forma senzilla en una entrevista -per exemple, de treball- i poder donar informació, reaccionar davant de comentaris o expressar idees sobre qüestions habituals, sempre que pugui demanar de tant en tant que li aclarisquen o repetisquen el que s'ha dit.
5. Participar en conversacions en què s'establisca contacte social, s'intercanvie informació sobre temes senzills i habituals; es demane, oferisca o suggerisca; es donen i es demanen instruccions; s'expressen sentiments, opinions, acord i desacord; amb la possibilitat de demanar que es repetisca o reformule el que s'ha dit.
6. Reproduir de manera apropiada els matisos bàsics de l'entonació, pronunciació, ritme i accent.
7. Utilitzar major varietat d'estratègies comunicatives lingüístiques i extralingüístiques.

1.2.1.3. Comprensió lectora

1. Comprendre instruccions, indicacions i informació bàsica en rètols i cartells en carrers, botigues, restaurants, mitjans de transport i altres servicis i llocs públics.
2. Comprendre, en notes personals i anuncis públics, missatges breus que continguin informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
3. Comprendre correspondència personal (cartes, correus electrònics, postals).
4. Comprendre correspondència formal senzilla (cartes, correus electrònics, faxos) sobre qüestions pràctiques com ara la confirmació d'un comanda o concessió d'una beca.
5. Comprendre informació essencial i localitzar informació específica en fullets

il·lustrats i un altre material informatiu d'ús quotidià com a prospectes, menús, llistats, horaris, plans i pàgines web d'estructura clara i tema familiar.

6. Identificar els punts principals i informació específica en textos periodístics breus i senzills, com ara resums de notícies que descriuen fets o esdeveniments amb vocabulari majoritàriament freqüent.

1.2.1.4. Expressió i interacció escrita

1. Escriure notes i anuncis i prendre missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

2. Escriure correspondència personal simple en la que es donen les gràcies, es demanen disculpes o es parle d'un mateix o del seu entorn (família, condicions de vida, treball, amics, diversions, descripció elemental de persones, vivències, plans i projectes, gustos i preferències, etc.).

3. Escriure correspondència formal senzilla i breu en la que se sol·licite un servei o es demane informació.

4. Redactar instruccions senzilles, relatives a aspectes quotidians, com ara una recepta, o les indicacions necessàries per a arribar a un lloc.

5. Narrar, de forma breu i elemental, històries imaginades o activitats i experiències personals passades; utilitzant, de manera correcta i coherent, els recursos lèxics i estructurals necessaris per a articular la narració.

1.2.2. Metodologia

Veja punt 1.1.2.

1.2.3. Continguts. Distribució temporal

Els següents continguts es tractaran en l'aula a mesura que vaja sorgint la necessitat expressiva.

1. CONTINGUTS GRAMATICALS

1.1. L'oració simple

1.1.1. Tipus d'oracions, elements constituents i la seua posició.

1.1.1.1. Oració declarativa.

1.1.1.1.1. VAIG SENTIR en posició inicial (II): Le he dado la noticia.

1.1.1.1.2. S'en posició inicial (II): Se vive bien en España.

1.1.1.1.3. Posició de la negació (II): Ni es americana ni es inglesa.

1.1.1.2. Oració exclamativa.

1.1.1.2.1. Element exclamatiu en posició inicial (II): ¡Qué dices!

1.1.1.3. Oració imperativa.

1.1.1.3.1. Negació en posició inicial: No cantes ahora.

1.1.2. Fenòmens de concordança (II): Los españoles somos alegres / La mayoría de los españoles es alegre.

1.1.3. Modificadors oracionals (II): PROBABLEMENTE, POSIBLEMENTE, QUIZÁS. Posiblemente esté enfermo. Quizás tenga fiebre.

1.1.4. Oracions copulatives (II): contrast SER – ESTAR - PARECER. Es feliz – Está feliz. Es listo – Está listo. Parece feliz.

1.1.5. Oracions amb verbs: INTERESAR, IMPORTAR y PARECER: Me interesa este libro – me interesan estos libros. Me importan tus decisiones

1.2. L'oració composta

1.2.1. Oracions substantives: expressió de la voluntat (Quiero que vengas pronto), expressió de l'opinió (Es posible que llegue tarde, Parece que Juan está en casa).

1.2.2. Oracions adjectives: : La chica que vino ayer es mi vecina.

1.2.3. Oracions consecutives: nexes así que, por eso, entonces: Estás hablando mucho, así que cállate.

1.2.4. Oracions temporals: antes de + infinitiu, después de + infinitiu (Antes de venir a casa, llámame por teléfono, Después de leer el texto, contestad a las preguntas).

1.2.5. Oracions condicional: Si + futur d'indicatiu (Si no llueve, iremos a la playa, ¿vale?)

1.3. El sintagma nominal

1.3.1. Nucli.

1.3.1.1. Substantiu

1.3.1.1.1. Els diminutius i augmentatius (II). Infijos y sufijos: cochecito, cafelito, cabezón,

1.3.1.1.2. Regles especials per al gènere de persones i animals: caballo/yegua, yerno/nuera.

1.3.1.1.3. Formació de substantius invariables quant al gènere: pianista, hormiga, abeja...

1.3.1.2. Pronoms.

- 1.3.1.2.1. Personals: àtons i tòtics (II)
- 1.3.1.2.1.1. Complement directe i indirecte. Formes, posició habitual i combinacions de totes les seues formes: se la/ te lo/ nos las...
- 1.3.1.2.1.2. Pronom neutre el: De CD oracional: No lo quiero D'atribut: Sí que lo es.
- 1.3.1.2.1.3. Presència i reduplicació dels pronoms: A mí me duele mucho la cabeza/ Te ha invitado a ti
- 1.3.1.2.1.4. Posició del pronom amb formes no personals i imperatius: dáselo/ estamos leyéndola/ te lo voy a decir
- 1.3.1.2.1.5. Formes tòtiques amb preposició: contigo/ sin mí.
- 1.3.1.3. Possessius: un sol posseïdor, diversos posseïdors (II):
- 1.3.1.3.1. Possessius sense substantiu: La mía me gusta más.
- 1.3.1.3.2. Expressió de la possessió en tercera persona: Este ordenador és el seu (de él/ ella/ usted/ ellos/ ellas/ ustedes).
- 1.3.1.4. Reflexius (II).
- 1.3.1.4.1. Combinació amb el CD: Se lava/ se lo lava (el pelo).
- 1.3.1.4.2. Construccions recíproques: Se escriben mucho.
- 1.3.1.5. Demonstratius: de proximitat i llunyania (II).
- 1.3.1.5.1. Usos sense substantiu: Ése no me gusta, prefiero aquél.
- 1.3.1.5.2. Ús del neutre com referent oracional: No sabía nada de eso.
- 1.3.1.6. Indefinits (II): amb oposició o sense de gènere i número.
- 1.3.1.6.1. Casos especials de combinació amb l'article: l'altre
- 1.3.1.6.2. Construccions negatives. Posició: Nada me divierte/ No me divierte nada.
- 1.3.1.6.3. Contrast d'indefinits per a persones (alguien /alguno/ nadie/ ninguno) i coses (alguno/ ninguno)
- 1.3.1.7. Interrogatius/ exclamatius (II): amb oposició o sense de gènere o número.
- 1.3.1.7.1. Altres interrogatius amb preposició: ¿De cuántos metros es tu garaje?/ ¡Adónde iremos a parar!
- 1.3.2. Modificació del nucli.
- 1.3.2.1. Determinants
- 1.3.2.1.1. Articles: determinats i indeterminats (II)
- 1.3.2.1.1.1. Contrast d'usos freqüents (comptables i inenarrables): Quiero un caramelo/ Quiero caramelos; ¿Tienes sal?/¿Me pasas la sal?
- 1.3.2.1.1.2. Casos especials de concordança amb el substantiu: un paraguas; el parabrisas.
- 1.3.2.1.1.3. Casos freqüents de discordança amb el gènere del substantiu el agua; un habla
- 1.3.2.1.1.4. Ús d'article determinat amb les parts del cos: me duele la cabeza; tengo el pelo sucio.
- 1.3.2.2. Aposició: El parque de Elche, patrimonio de la Humanidad...
- 1.3.2.3. Modificació per mitjà de frase de relatiu: El niño que no dejaba de llorar...
- 1.3.3. Posició dels elements: (Det.+)(SAdj.+)(N(+frase de relatiu)).
- 1.4. El sintagma adjectival**
- 1.4.1. Nucli: adjectiu.
- 1.4.1.1. Adjectius invariables quant al gènere –ble, -ista, colors: respetable; pesimista; violeta...
- 1.4.1.2. Grau: positiu, comparatiu i superlatiu (II)
- 1.4.1.2.1. Altres estructures comparatives: d'igualtat (igual de...).
- 1.4.1.2.2. Formes i usos dels superlatius més freqüents: -ísimo, el más... de/ el menos ... de.
- 1.4.2. Modificació del nucli per mitjà de SAdv., SAdj. i SPrep (II): muy harto de ti
- 1.4.3. Posició dels elements: (SAdv.+)(N(+SAdj.)(+SPrep.)) (II)
- 1.4.3.1. Casos freqüents de canvi de significat: pobre hombre/ hombre pobre; casa grande/ gran casa...
- 1.5. El sintagma verbal**
- 1.5.1. Nucli: verb
- 1.5.1.1. Present d'indicatiu: valor històric (El hombre llega a la Luna en 1969).
- 1.5.1.2. Present de subjuntiu. Expressió del present i del futur Quiero que vengas ahora / Quiero que hagáis los ejercicios mañana. No creo que esté enfermo, Cuando llegue, te llamo.
- 1.5.1.3. Pretèrit imperfet: expressió dels hàbits en el passat (valor reiteratiu) El año pasado tenía clase los martes y los jueves, uso descriptivo Pilar era mi compañera de clase.
- 1.5.1.4. Contrast pretèrit indefinit i pretèrit perfet (II) i pretèrit imperfet (Pilar vivía en Alicante, Pilar vivió en Alicante, Pilar ha vivido en Alicante).
- 1.5.1.4.1. Aspecte
- 1.5.1.4.1.1. Contrast duratiu / habitual: soler +infinitiu (Machado solía pasear por estas calles), pretèrit imperfecte d'indicatiu (Miguel Hernández escribía desde la cárcel)
- 1.5.1.4.1.2. Contrast iteratiu / puntual: pretèrit perfet i pretèrit indefinit d'indicatiu (II): Toda la vida he vivido en Alicante, Últimamente he visto muchos extranjeros en Alicante.
- 1.5.1.4.1.3. Contrast incoatiu / terminatiu: començar, començar a + infinitiu / acabar, deixar, acabar de + infinitiu (Ha empezado a llover / Ha dejado de llover).
- 1.5.1.4.2. Modalitat
- 1.5.1.4.2.1. Prohibició: imperatiu negatiu (No me mientas).
- 1.5.2. Veu activa i passiva reflexa(Hablo español / Se hablan varios idioma).

1.5.3. Funcions sintàctiques del sintagma (II): atribut (Querer es poder) i CC (Se fue sin comer).

1.6. El sintagma adverbial

1.6.1. Nucli: adverbi i locucions adverbials.

1.6.1.1. Classes (II): mode: Canta estupendamente.

1.6.1.2. Formació d'adverbis en -mente: fácilmente, cariñosamente...

1.6.2. Quantitat i grau: Beu en excés; lloc: Vive a dos pasos; tiempo: Llegué inmediatamente.

1.6.2.1. Grau: positiu, comparatiu i superlatiu. El supermercado está lejos. El supermercado está tan lejos com el cine. El supermercat està lejísimos

1.6.3. Modificació del nucli per mitjà de S. Adv. i S. Prep.: Viu molt lluny. Viu lluny de la ciutat.

1.6.3.1. Posició dels elements (II): (S. Adv. +) N (+ S. prep.)

1.7. El sintagma preposicional

1.7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals (II).

1.7.1.1. Usos freqüents de les preposicions:

1.7.1.1.1. Amb valor temporal: A, EN, HACIA, SOBRE, POR, DE, DESDE, HASTA, PARA...

1.7.1.1.2. Amb valor espacial: A, EN, HACIA, SOBRE, POR, DE, DESDE, HASTA, PARA...

1.7.1.1.3. Preposicions regides per verbs de moviment: A, HACIA, HASTA...

1.7.1.1.4. Preposicions regides per altres verbs: acordarse de, olvidarse de, confiar en, enfadarse con....

1.7.1.2. Usos freqüents de locucions i expressions preposicionals:

1.7.1.2.1. Temporals: a principios de, a finales de,

1.7.1.2.2. Espacials: alrededor de, en las cercanías de

1.7.2. Modificació del sintagma per mitjà de SAdv.

1.7.3. Posició dels elements (II): (Adv+) Prep.+Término: más hacia la derecha

1.7.4. Funcions sintàctiques del sintagma preposicional (II): Suj.

1.7.4.1. Entre: Entre tú y yo hacemos un buen equipo.

1.7.4.2. Hasta: Hasta tú podrías hacer el ejercicio.

2. CONTENIDOS FONÉTICOS, FONOLÓGICOS Y ORTOGRÁFICOS

2.1. Fonética y Fonología

2.1.1. Sonidos y fonemas vocálicos (II):

2.1.1.1. Triptongos

2.1.2. Processos fonològics (II).

2.1.2.1. Fricatització de /b/, /d/ i /g/ en posició intervocàlica.

2.1.2.2. Sonorització de /p/, /t/ i /k/ en posició final de síl·laba.

2.1.2.3. Epèntesi de /t/ en imperatiu de 2a del plural + -os.

2.2. Ortografía

2.2.1. Signes ortogràfics.

2.2.1.1. Punts suspensius, parèntesi, guió, dos punts, punt i coma, cometes.

2.2.2. Divisió de paraules a final de línia. Estructura sil·làbica.

2.2.2.1. Divisió de paraules a final de línia.

2.2.2.1.1. Divisió per la frontera sil·làbica.

2.

1.2.4. Sistemes d'avaluació.

Es considerarà que l'alumne/a ha adquirit les competències pròpies del nivell en la mesura que s'hagen complit els objectius del curs per a cada una de les quatre destreses (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral). Açò ho podrà comprovar el professor/a al llarg del curs per mitjà de diferents proves de diagnòstic i progrés, les qualificacions de les quals seran reflectides en la Fitxa Individual de Seguiment (FIS). La qualificació mínima per a superar cada una de les destreses serà **6** (60%).

.En el mes de juny els alumnes d'este nivell realitzaran un examen de Certificació (Prova Única) en la data que determine la Conselleria i que tindrà quatre àmbits: Comprensió Escrita, Comprensió Oral, Expressió Escrita i Expressió Oral. Si la FIS reflecteix que l'alumne ha obtingut un 60% en el total d'almenys tres proves de cada destresa se li podrà sumar un 10% a la nota de la Prova de Certificació (un sola convocatòria a l'any) .

1.2.5. Estratègies d'aprenentatge

Tenint en compte les consideracions metodològiques i els objectius ressenyats anteriorment, és imprescindible que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaç i personalitzats.

El professor, perquè, ajudarà a l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja

usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Així, per a facilitar la comprensió i expressió oral i escrita es tindran en compte estratègies de planificació, execució, seguiment (interlocutòria-)avaluació i correcció. Per a facilitar la interacció oral i escrita les de mediació i plurilingües; per a facilitar l'aprenentatge, les cognitives i extracognitives, afectives i socials.

1.2.6. Materials

Curs altern i intensiu: En les classes se seguirà el manual *Agencia ELE2*, llibre i quadern d'exercicis (editorial SGEL).

El professor/a recomanarà en l'aula el material complementari que considere més adequat per al curs i nivell, així com la selecció de lectures adaptades o no.

Lectura cursos alterns: *Por la cocina española*. Col. Singular.es SGEL, Carmen Gil Guerra.

NIVELL INTERMEDI

El Nivell Intermedi presenta les característiques del nivell de competència B1, segons este nivell es definix en el Marco Comú Europeu de Referència per a les Llengües.

Este nivell té com a **objectiu principal** capacitar a l'alumne per a utilitzar l'idioma amb una certa seguretat i flexibilitat, receptiva i productivament, tant en forma parlada com escrita, així com per a mediar entre parlants de distintes llengües, en situacions quotidianes i menys corrents que requerisquen comprendre i produir textos en una varietat de llengua estàndard, amb estructures habituals i un repertori lèxic comú en llengua estàndard, que podrà incloure expressions idiomàtiques d'ús habitual i generalitzat, i que versen sobre temes generals, quotidians o en els que es té un interès personal.

Les ensenyances del Nivell Intermedi en règim presencial s'organitzen en dos cursos d'una duració de 120 hores lectives cada u.

1.3 – Primer curs del nivell intermedi

1.3.1. – Objectius per destreses.

1.3.1.1. Comprensió oral

1. Deducir pel context el significat d'algunes paraules desconegudes i entendre el significat de la frase, si es coneix el tema.
2. Seguir conversacions quotidianes sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic i pronuncien amb claredat, encara que en una situació real haja de demanar de tant en tant que se li repetisquen algunes paraules i frases concretes.
3. Entendre informació senzilla sobre fets relacionats amb temes quotidians o amb el treball, identificant tant els missatges generals com els detalls específics, sempre que es parle amb claredat i amb un accent que li resulte conegut.
4. Entendre les idees principals d'un discurs clar en llengua estàndard sobre qüestions familiars i que ocorren habitualment.
5. Entendre el contingut de quasi tot el material d'àudio gravat o retransmés sobre temes quotidians, si el discurs és lent i clar.
6. Captar les idees principals de programes retransmesos sobre temes coneguts o d'interès personal, si el discurs és lent i clar.

1.3.1.2. Expressió i interacció oral

1. Poder participar en conversacions amb intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les que es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, encara que a vegades resulte difícil entendre-li quan intenta expressar el que vol dir.
2. Dur a terme, amb raonable fluïdesa, una descripció senzilla d'una varietat de temes

que siguen del seu interès, presentant-los com una seqüència lineal d'elements.

3. Realitzar amb raonable fluïdesa narracions i descripcions senzilles seguint una seqüència lineal d'elements.

4. Relatar arguments de llibres o pel·lícules i descriure reaccions als mateixos.

5. Formular sons, esperances i ambicions, fets reals o imaginats .

6. Narrar històries senzilles.

7. Fer breus declaracions assajades sobre un tema pertinent dins de la seua especialitat que són clarament intel·ligibles, a pesar d'anar acompanyades d'un accent i entonació inconfusiblement estrangers

1.3.1.3. Comprensió lectora

1. Entendre textos clars sobre temes relacionats amb els seus camps d'interès.

2. Trobar i entendre la informació general necessària en materials quotidians, com a cartes, fullets i documents oficials breus.

3. Reconèixer els punts més importants en articles clars de periòdics que tracten sobre temes familiars.

4. Entendre instruccions senzilles i escrites amb claredat sobre el maneig d'un aparell.

1.3.1.4. Expressió i interacció escrita

1. Escriure informes molt breus per a transmetre informació sobre fets quotidians i indicar els motius d'una actuació determinada.

2. Relatar les seues experiències, descrivint els seus sentiments i reaccions en un text cohesionat senzill.

3. Descriure detalls bàsics de successos imprevisibles com per exemple un accident.

4. Formular sons, esperances i ambicions.

5. Prendre notes sobre problemes, peticions d'informació.

6. Exposar breument les raons i donar explicacions sobre les seues opinions, plans i accions.

1.3.2. Metodologia.

Veja punt 1.1.2.

1.3.3. Continguts. Distribució temporal

Els següents continguts es tractaran en l'aula a mesura que vaja sorgint la necessitat expressiva.

1. ORACIÓ SIMPLE

1.1-Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició

1.1.1. Posició habitual de la informació nova: María ha llegado // Hallegado María.

1.2.Fenòmens de concordança.

1.2.1.Concordança amb noms col·lectius: Este conjunto de muebles es muy bonito.

2. ORACIÓ COMPOSTA

2.1.Expressió de relacions lògiques:

2.1.1Oposició.

Sin embargo: María es la mejor, sin embargo no quiere participar

2.1.2.Concessió.

Aunque + indicatiu: Aunque no sé francés, igualmente pediré ese trabajo

2.1.3.Comparació

-D'igualtat: tan... que, tanto ... como, Es tan listo que sabe todas las respuestas.Habla tanto como su madre..

-De superioritat: más que, Tengo más libros que Juan

-D'inferioritat: menos que, Quiero menos arroz que tú

2.1.4.Condició

Si + indicatiu, + imperatiu: Si vienes, llámame , Llámame si vienes

2.1.5.Causa

2.1.6.Resultat

Así que, o sea que + indicatiu: No he acabado el trabajo, así que no podré salir hoy

2.2.Relacions temporals (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat)

2.2.1Cuando + indicatiu: Cuando llego a casa, no quiero hacer nada.

2.2.2.Mientras + indicatiu: Mientras tú lavas los platos, yo paso la aspiradora.

2.2.3.Hasta que + indicatiu: Me quedé hasta que acabó la película

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli:

3.1.1.El substantiu:

3.1.1.1 Gènere. Regles especials de formació de gènere

o Masculins en –a (el esquema) i terminacions més freqüents per al masculí : -an (albarán), -ate (tomate), -i (esquí), -aje (garaje), -me (uniforme), -or (calor), etc.

o Femenins en –o (radio, seo) i terminacions més freqüents per al femení: -dad (igualdad), -ción (conversación), -sión (tensión), etc.

o Invariables (el/la testigo, el/la conserje), acabats en –ista (contractita), -e (paciente), -a (buròcrata, logopeda).

3.1.1.2. Número:

• Problemes ortogràfics en la formació del número: (-z, y í, -ú, etc.).

• Duals lèxics (las gafas, las tjeras) i plurals lèxics (las escaleras).

• Canvi de significat segons número (I):

• Plural d'entitats no comptables amb significat de classe (dos vinos distintos, dos maderas ...).

• Mateix significat en singular i en plural (boda-bodas, paz – paces).

3.1.1.3. Morfologia del substantiu. Morfologia apreciativa del substantiu (I): diminutius, augmentatius i despectius. (Casita, casona, casucha).

3.1.2. . Pronoms:

• Presència /absència pronom subjecte (I): evitar ambigüitats (yo/el/ella vendría); quan no es repeteix el verb (yo voy a Vaeència y el a Castellón) i assignació de papers (yo fieg y tú recoges).

• Posició i combinació de pronoms àtons (II): (V+CI+CD), (CI+CD+V).

• Combinació de dos pronoms en totes les persones (guárdamela / es necesaroí decírselo).

• Reduplicació del pronom àton obligatòria (le dije a María).

• Valors de “se” (I): CI (al-lomorf de le); ús amb un altre pronom per a expressar involuntarietat (se me ha quemado el arroz), impersonal (se vive bien) i passives (El móvil se inventó en 1973).

• Pronoms relatius bàsics (I):

• Pronom relatiu que (La casa que quiero).

3.1.3. Adverbis relatius més comuns (I): donde,cuando (iremos donde quieras).

3.2. Modificació del nucli.

3.2.1. Per mitjà de determinants:

3.2.1.1. Articles: determinat i indeterminat (III):

3.2.1.1.1. Ús amb noms propis (Los Pérez; LaChina).

• Matis semàntic de l'ús de l'article amb substantius inenarrables (un vino).

• Ús anafòric (Había un árbol.El árbol).

• Article indeterminat per a parlar de quantitats aproximades (Habrá unas 200 personas).

• Numerals; ordinals a partir del 10é (la vigésimo quinta edición).

• Indefinites (I): paradigma ampliat respecte al nivell bàsic: cada, todo,demás,otro, mismo, etc. (Cada alumno; todos los alumnos ; la misma edad).

3.2.2. Per mitjà d'aposiició explicativa: (Castilla, tierra de campos).

3.2.3. Per mitjà de sintagma preposicional: (Empleado sin estudiois).

3.2.4. Per mitjà de sintagma verbal: oracions de relatiu (I): (El libro que leíste ayer).

3.3. Posició dels elements del sintagma (I): (Det.+) (Adj. ReL. Possessiu +) (Quantificador + de +); (Identificatiu +) (Adj.+) (SN+) N (+Adj. Possessiu) (+ Aposició) (+S Prep.) (+Frase substantiva) (+Frase adjectiva).

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli: Adjectiu.

4.1.1. Morfologia de l'adjectiu: morfologia apreciativa de l'adjectiu: (grisáceo; grandecito, pequeñín; tontorrón).

4.1.2. Modificació del nucli:

• 4.1.2.1 Modificació per mitjà de sintagma nominal (Amarillo limón)

• 4.1.2.2. Modificació per mitjà de sintagma adjectiu (Azul marino).

• 4.1.2.3. Modificació per mitjà de sintagma adverbial (Altamente cualificado).

• 4.1.2.4. Modificació per mitjà de sintagma preposicional (Suave al tacto, Inquieto por lo que pasó).

• 4.1.2.5. Modificacions del nucli amb restriccions (un poco estúpido / un poco inteligente*).

4.1.3. Canvi de significat en estructures atributives: (es listo / está listo).

5. EL SINTAGMA VERBAL

5.1. Nucli. El verb.

5.1.1. Expressió del temps.

• 5.1.1.1. Expressió del present. Present d'indicatiu: valor històric (El hombre llega a la Luna en 1969).

• 5.1.1.2. Present d'indicatiu: present de les condicional amb valor actual (Si está gorda será porque ha Comido mucho).

• 5.1.1.3. Valor de futur (si vienes te digo un secreto).

• 5.1.1.4. Present habitual o actual en la correlació temporal i en oracions consecutives (Cuando llego a

casa, pongo la TV / Aunque corre, no adelgaza).

5.2. Expressió del passat:

5.2.1. Pretèrit indefinit. Significat bàsic amb verbs no perfectius. (Ayer pensé en ti toda la noche).

5.2.2. Pretèrit imperfet. Acció interrompuda o modificada per un altre verb explícit (Circulaba con mi coche y tuve un accidente).

- Imperfecte de conat (dormía tranquilamente cuando sonó el despertador).
- Coincidència amb una acció passada (Cuan entré en clase la profesora estaba hablando).
- Imperfecte de cortesia (¿Qué deseaba?).

5.2. 3. Pretèrit perfet.

• Contrast pretèrit indefinit i pretèrit perfet (II) i pretèrit imperfet (Yo antes bebía mucho vino , yo Bebí mucho vino en la Rioja ,yo he bebido siempre vino).

• Participis irregulars forts compostos (descrito, devuelto).

5.2.4. Pret. plusquamperfet d'indicatiu. Valor general: acció anterior a una altra realitzada en el passat (Cuando entramos en el cine la película ya ahabía comenzado)

5.3 El futur

5.3.1 El futur simple:

- Orde i mandat (Llamará a tu novia y le pedirá perdón).
- Dubte, probabilitat en el present (No ha dicho ni una palabra tu madre. Estará afónica.)

5.4. Futur compost.

• Paradigma verbal. Acció futura anterior a una altra també futura (passat del futur) (Cuando te compren el coche, ya habrás aprendido a conducir).

5.5. Condicional simple.

• Paradigma verbs regulars. Irregularitats: síncope vocàlica (tendría, querría), interposició consonàntica (saldría), pèrdues de vocal o consonants finals (haría, diría).

• Valor de cortesia ¿(Podría decirme donde estoy?).

• Valor de modèstia (Yo diría que no tienes razón).

• Valor de suggeriment amb verbs modals (Deberías comer maá fruta).

• Condicional compost.

• Paradigma verbal. Acció futura anterior a una altra futura en el passat (Creía que al llegar a casa ya habrías traído a los niños del gimnasio)

5.6. Present de subjuntiu.

• Construccions impersonals de juí valoratiu (Es normal que sea tan alta).

• En subordinades adverbials finals amb perquè (Te llamo para que me cuentes la verdad).

• En subordinades adverbials temporals, modals que indiquen temps futur (Iré después de que me llames; dormiremos como podamos).

• En oracions independents (present passat i futur); amb expressions desideratives. (Mañana me darán el resultado del examen, pero ojalá sean positivos.)

• Amb adverbis de dubte, excepte potser, igual, el mateix (Tal vez esté embarazada).

• Construccions impersonals de juí valoratiu (Es normal que sea tan alta).

5.7. Passat de subjuntiu.

5.7.1. Imperfecte. Paradigma dels verbs regulars en les tres conjugacions: forma -ra i forma -se.

• Imperfecte de cortesia (Quisiera ver ese abrigo).

• En oracions independents (present, passat i futur); amb expressions desideratives (Ojalá me tocara la lotería).

• . Valor d'irrealitat o impossibilitat; passat desconegut (Todavía no tengo los resultados de examen, pero ojalá fueran positivos).

• Amb adverbis de dubte, excepte potser, igual, el mateix (Tal vez estuviera embarazada).

• Construccions impersonals de juí valoratiu en passat (Era normal que fuera tan alta).

5.7.2. Pretèrit perfet. Paradigma verbal. Formes compostes. Participis regulars i irregulars.

• Usos independents (¡Ojalá haya llovido cuando llegue!)

5.8. L'imperatiu.

• Valor de prec o petició (Discúlpame, por favor. Póngame un café solo).

• Valor de suggeriment o consell (Para ahorrar agua cierra bien los grifos).

5.9 Formes no personals.

5.9.1 Infinitiu.

• Independent, valor imperatiu generalitzador (No pisar el césped. Introducir el billete y esperar la señal).
• Infinitiu en subordinades substantives, amb el verb ser (Beber dos litros de agua es bueno para sus riñones).

• En subordinades interrogatives indirectes (No sé cuánto gastar).

5.9.2 Gerundi.

• Independent, fragmentari i resposta a una pregunta sense preposició (¿Qué tal?/Aquí, descansando).

Per a indicar localització (Les neteges estan girant a la dreta).

5.10 Expressió de l'aspecte:

- Duratiu: andar / ir / llevar / continuar / seguir + gerundio (Lleva hablando dos horas por teléfono y todavía continúa discutiendo con el cliente).
- Incoatiu: posar-se/tirar-se/trencar a + Inf.; eixir + gerundi (Se puso a llover y echamos a correr para no mojarnos)
- Iteratiu: tornar a +Inf. (Ha vuelto a fumar).

5.11 Expressió de la modalitat:

- Necessitat: ser necessari/precís (Es necesario comer).
- Obligació: exigir / ser obligatori/imprescindible/indispensable (Es obligatorio lavarse los dientes).
- Permís: permetre/deixar/tolerar... + Frase completiva substantiva /Infinitiu (Se permite fumar / No tolero que fumen en mi casa).
- Possibilitat: potser/probablement + oració declarativa / ser possible... + Frase completiva substantiva / Infinitiu (Por la luz que hay, es posible que sean las 5 de la tarde).
- Prohibició: prohibir/impedir/dir / estar prohibit... + Frase completiva substantiva / Infinitiu (Te prohíbo que cantes público/ Está prohibido cantar en algunos bares).
- Intenció: desitjar/voler/pretendre... + Frase completiva substantiva / Infinitiu (Deseo comer paella / Pretendo que los niños coman paella)

5.12 Veu passiva.

- Passiva reflexa II (Se construye mucho en este país).
- D'estar (La urbanización estará terminada en breve).

5.13 Modificació del nucli:

- . Per mitjà de SN anteposat amb sentit negatiu (nadie lo compra, en mi vida me había pasado algo así) frente a (no lo compra nadie, no me había pasado algo así en mi vida).

5.14 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança:

- Col·locació dels pronoms personals enclítics: amb l'imperatiu, infinitiu, gerundi (Dáselo. Dárselo. Fue dándose todo sin pausa alguna.)
- Col·locació dels pronoms en l'imperatiu negatiu, coincidència amb el present de subjuntiu (no lo dudes).
- El subjecte dels infinitius: subjecte tàcit que suposa el control exercit pel subjecte (Yo deseo (yo) escuchar música).
- Concordança amb el participi: complement predicatiu del subjecte (Me escuchó complacido) i de l'objecte (Dejaron listas las mochilas antes de salir de excursión).

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

6.1. Nucli

- Adverbis en -ment

- Restriccions: adjectius que no poden formar adverbis en -ment.

_ Relacionals: * inglesamente.

- Coordinació: Lo asesinó lenta y fríamente.

- Adverbis nuclears o de predicat.

• Circumstancials facultatius

• De temps (per a l'expressió del)

• Distància temporal indefinida, sense preposició de: anteriormente, últimamente.

• Complementos temporals deíctica o anafòricament: dentro de dos días (deíctico) la semana anterior, un día antes, dos días después (anafórico).

• Mai en combinació amb més: Ha sido horrible. Nunca más subiré contigo en el coche.

• De quantitat

• Variació en la posició dins del SV: Has dormido mucho hoy/ Has dormido hoy mucho. Has bebido considerablemente.

• Poc (com a adverbi o com a adjectiu substantivat): He comido poco/ He comido un poco.

• De mode

• D'acció (posició postverbal o final): fácilmente, difícilmente, trabajosamente

• Resultativos (posició postverbal obligatòria): totalmente, adecuadamente, perfectamente.

• Agentivos (posició postverbal o final): amorosamente.

• Adverbis del *modus*

• Relacionats amb la modalitat

• Indicadors i reforçadors de la modalitat: Posiblemente acabemos a tiempo.

• Indicadors i reforçadors de l'actitud

• Dubitatius aïllats, en resposta a una pregunta o un enunciat previ: seguramente, probablemente, posiblemente.

• Dubitatius integrats en una oració amb indicatiu o present de subjuntiu: Seguramente no apruebo/apruebe.

• Escala en el grau de dubte (seguramente-difícilmente). Equivalència amb construccions impersonals: Seguramente... [= Es probable que...]

• Adverbis conjuntius

- Reforçadors i matizadores de la coordinació. Mobilitat dins de la coordinada: Era un tipo desagradable y además feo.
- Matis adversatiu: menys. Equivalència amb excepte. Mobilitat en la posició: Estaban todos menos tú.
- Focalizadores
- Particularizadores: sobretot. Posició. Me gusta toda la música, sobre todo la española.
- Excloents: només, només.
- Intensificadors (d'un altre adverbí o adjectiu)
- Totalment, realment, verdaderament: Me sentó realmente mal/Me encontraba realmente enfermo
- Adverbis relatius i interrogatius
- Relatiu com, amb indicatiu: Lo he comprado como he podido.
- Relatiu quan amb indicatiu i subjuntiu: Me acosté cuando llegaron/ Me acostaré cuando lleguen.
- Relatiu on amb indicatiu i antecedent pronominal demostratiu de lloc: Allí es donde quiero llegar.
- Interrogatiu on. Amb verbs que regixen preposició a: ¿Adónde vamos/ *¿Adónde estamos?
- Contrast com a nexa subordinen-te/ com interrogatiu o exclamatiu: Hablaba como su padre/ ¿Cómo estarán después de la tormenta?
- Contrast on nexa subordinen-te/ on interrogatiu o exclamatiu: Está donde debe estar/ ¡Dónde estará este niño!
- Contrast quan nexa subordinen-te/ quan interrogatiu o exclamatiu: Llámame cuando llegues/ ¿Cuándo llegas?

6.2. Locucions adverbials

- Combinació de preposició seguida d'element nominal o adjectival

- Preposició + nom: a fondo, a veces, de noche, en pie, por fuerza...
- Nom precedit d'article o un altre determinant: a la perfección, al principio, de ninguna manera, en el fondo, por mi gusto...
- Preposició + adjectiu femení precedit d'article: a la antigua, por las buenas...
- Preposició + adjectiu femení plural: a medias, a solas...
- Preposició + adjectiu o participi masculí singular: a menudo, de nuevo, de pronto, en absoluto, por cierto...

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

Nucli:

- Principals preposicions i usos

7.1 Preposició a

Per a acompanyar al CD i al CI (Vio a su madre/ Se lo ofreció a todos)

Valors finals i causals (Viene a hablar contigo/ Vino al saberlo)

Valors distributius, preu (A cada uno lo suyo/ Lo compré a mitad de precio).

7.2. Preposició amb

Valors atributius (Está con fiebre)

Expressió de contingut o ingredients (Me gusta la casa con cuatro habitaciones)

7.3. Preposició de

Valors distributius (Hay que entrar de dos en dos)

Expressió de la pertinença (en sentit figurat) (Es el edificio de correos)

Valors adjectius (Es un cargo de relevancia)

Expressió de l'espai (Viene de Barcelona)

Expressió del temps (Es de día/ Cierran de dos a tres)

7.4. Preposició en

Expressió del mode (Hablaba en voz baja/ Viajan en coche)

Expressió de la finalitat (Hay que esforzarse en coseguirlo)

Expressió del tema o assumpte de què es tracta (Es especialista en informática/ Te han suspendido en gramática)

7.5. Preposició entre

Expressió de la col·laboració (El currículo lo hemos hecho entre todos)

Expressió de la causa (Entre el trabajo y los hijos estoy agotada)

Expressió de la quantitat (Las temperaturas subirán entre 1 y 2 grados)

7.6. Preposició per a

Expressió de l'espai (Perdona, ¿vas para el centro?)

Expressió del temps (Lo dejamos para mañana)

Expressió del punt de vista (Para los acusados todo es mentira)

7.7 Preposició per

Expressió de l'objecte (Vamos por el coche)

Expressió del mode (Lo hice por obligación)

Expressió de l'espai (El libro debe de estar por casa)

Expressió del temps (¿Qué haces hoy por la noche?/ Volvió a su país por Navidad)

7.8. Preposició sobre

Expressió de la ubicació jeràrquica (Haya mucha presión sobre los empleados)

Expressió del tema o assumpte de què es tracta (Hablamos mucho sobre Marta)

Expressió de la quantitat (Estoy sobre los 70 kilos, creo)

7.9. Locucions prepositives

• Preposició + nom + preposició

• Amb nom sense determinants ni complements: a base de, a principios de, con motivo de, de parte de, en caso de, por medio de...

• Amb nom precedit d'article: al alcance de, al lado de, con el fin de...

• Formades amb adverbis

• Adverbi seguit de preposició: fuera de, lejos de...

• Preposicions i locucions preposicionals en expressions lexicalitzades: ante (todo), bajo (ningún concepto)

8. ORTOGRAFIA I FONÈTICA

8.1. Sons representats per grafies diferents: vaso, bebe, Wágner; queso, casa, kilo

8.2. Grafies que poden representar sons diferents: Washintong, Wágner; gato, general

8.3. Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions

8.3.1. Pronunciació de la "i" i de la "u" al final del diftong com a semivocals: hay, estadounidense

8.3.2. Pronunciació de la "i" i de la "u" al principi del diftong com a semiconsonants: hierba, huevo

8.3.3. Triftongs en espanyol: averigüéis

8.4. Sons i fonemes consonàntics i les seues agrupacions. Pronunciació de les oclusives sonores com com sons pròxims o fricatius : bebe, dedo, agua, una botella, la dosis, mi gato .

Pronunciació incorrecta de la lletra "v" com a labiodental fricativa sonora.

Grups consonàntics en posició d'atac: br, dr, gr, tr, cr, bl, gl, pl, cl, fr.

8.5 Processos fonològics

8.6 Accent fònic/ tonal dels elements lèxics aïllats

8.6.1. Regles d'accentuació gràfica de les paraules agudes, planes i esdrúixoles: café, árbol, música

8.6.2. Accent i atonicidad / patrons tonals en el sintagma i en l'oració

Patró entonatiu de les oracions condicional del nivell: Si vienes, llámame, Llámame si vienes.

Patró entonatiu de les oracions temporals del nivell: Cuando llego a casa, no tengo ganas de hacer nada.

Patró entonatiu de les oracions causals del nivell: Como no has llamado, se ha ido.

Patró entonatiu de les estructures comparatives del nivell: Habla tanto como su padre, Es mas listo que su hermano.

Patró entonatiu de les estructures d'oposició o adversatives del nivell: María es la mejor, sin embargo no quiere participar

Patró entonatiu de les estructures concessives del nivell: Aunque no sé francés, igualmente pediré ese trabajo.

Patró entonatiu de les estructures resultativas del nivell: No he acabado el trabajo, así que no podré salir hoy.

Patró tonal dels elements parentéticos: María, cansada de esperar, se fue.

Patró tonal de les enumeracions: Estàvem tots: Adrián, José, Luis, Diego...

Patró entonatiu de les oracions copulatives amb subjecte oracional: Es normal que sea tan rápida, Que sea tan rápida es normal.

Patró entonatiu de les oracions subordinades adjectives de relatiu especificatives i explicatives: Todos los alumnao, que estudien mucho, aprobarán , Todos los alumnos que estudien mucho aprobarán.

1.3.4. Sistemes d'avaluació.

S'aplicarà el principi de l'avaluació contínua. Per a això es tindran en compte el rendiment en l'aula i el treball a casa. Es considerarà que l'alumne/a ha adquirit les competències pròpies del nivell en la mesura en què s'hagen complit els objectius del curs per a cada una de les quatre destreses (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral). Açò ho podrà comprovar el professor/a al llarg del curs per mitjà de diferents proves de diagnòstic i progrés, les qualificacions del qual seran reflectides en la Fitxa Individual de Seguiment (FIS).

Per a aprovar el curs l'alumne haurà d'aconseguir almenys un 60 per cent en cada una de les destreses. La fitxa ha de comprendre almenys tres notes de cada destresa (EE, EO, CE, CO).

En la convocatòria de gener (cursos intensius) o maig el professor, segons el seu criteri, podrà eximir-lo parcial o totalment de la realització de proves finals relatives a les destreses lingüístiques.

En la convocatòria de setembre (maig o juny per als cursos intensius) no serà necessari avaluar l'alumne de les destreses aprovades al juny.

1.3.5. Estratègies d'aprenentatge

Tenint en compte les consideracions metodològiques i els objectius ressenyats anteriorment, és imprescindible que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaç i personalitzats.

El professor, perquè, ajudarà a l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Així, per a facilitar la comprensió i expressió oral i escrita es tindran en compte estratègies de planificació, execució, seguiment (interlocutòria-) avaluació i correcció. Per a facilitar la interacció oral i escrita les de mediació i plurilingües; per a facilitar l'aprenentatge, les cognitives i extracognitives, afectives i socials.

1.3.6. Materials

Agencia EIE 3. Editorial SGEL.

En Acció 2, editorial en clave ELE + *Tema a tema B1*, editorial Edelsa. (Selecció d'unitats)

El professor/a recomanarà en l'aula el material complementari que considere més adequat per al curs i nivell, així com la selecció de lectures adaptades o no.

Curs intensiu: *El caminoí de las estrellas*, VVAA .

Curs altern: *El camino de las estrellas*, VVAA i *Historia de una gaviota y el gato que le enseñó a volar*; Luis Sepúlveda

1.4 – Segon curs del nivell intermedi

1.4.1. – Objectius per destreses.

1.4.1.1. Comprensió oral

1. Captar les idees principals de conversacions prolongades, sempre que la dicció siga clara i s'utilitze un nivell de llengua estàndard.
2. Entendre conferències o xarrades que tracten assumptes de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte conegut i la presentació siga clara i estiga ben organitzada.
3. Comprendre informació senzilla de caràcter tècnic, com per exemple les instruccions d'ús de qualsevol aparell corrent.
4. Seguir instruccions detallades, inclús transmises per mitjans tècnics (p.ex., informadors telefònics).
5. Seguir moltes pel·lícules en què la part visual i l'acció il·lustren bona part de l'argument i en les que la història és senzilla i el llenguatge és clar.
6. Comprendre una narració curta fins al punt de poder fer prediccions sobre el seu desenvolupament posterior.

1.4.1.2. Expressió i interacció oral

1. Realitzar descripcions senzilles sobre una varietat d'assumptes habituals dins de la seua especialitat.
2. Realitzar relacions detallades d'experiències descrivint sentiments i reaccions.
3. Relatar els detalls d'esdeveniments impredecibles, com, per exemple, un accident.
4. Descriure sons, esperances i ambicions, fets reals o imaginats.
5. Narrar històries.
6. Desenvolupar arguments el prou bé com a perquè es puguen comprendre sense dificultat la major part del temps.
7. Fer una presentació breu i preparada sobre un tema dins de la seua especialitat amb la

suficient claredat com perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de la qual estan explicades amb una raonable precisió.

8. Resumir i donar opinió sobre relats, articles, xarrades, discussions, entrevistes o documentals breus i respondre a preguntes complementàries que requereixen detalls.

9. Argumentar i explicar les seues opinions, plans i accions.

10. Expressar i respondre adequadament a sentiments com ara tristesa, interès o indiferència.

11. Contrastar i comparar alternatives per a triar una línia d'acció.

1.4.1.3. Comprensió lectora

1. Buscar en textos extensos o en diversos textos breus la informació específica necessària per a realitzar una tasca.

2. Identificar les conclusions principals de textos argumentatius escrits amb claredat.

3. Entendre la descripció d'esdeveniments, sentiments i desitjos en cartes personals, el prou bé com a

per a mantindre correspondència amb amics o coneguts.

4. Reconèixer la línia argumental general d'un text, sense arribar a entendre-ho tot amb detall.

1.4.1.4. Expressió i interacció escrita

1. Escriure cartes personals descrivint experiències, sentiments i esdeveniments fil per randa.

2. Escriure cartes per a donar o sol·licitar informació específica (p.ex., un curs o un itinerari de viatge).

3. Descriure sons, esperances i ambicions.

5. Descriure persones conegudes utilitzant el llenguatge adequat.

6. Descriure l'argument d'un llibre o una pel·lícula i descriure també les seues reaccions.

7. Narrar històries senzilles utilitzant una varietat de temps verbals.

8. Exposar les raons i argumentar les seues opinions, plans i accions.

9. Escriure treballs o articles senzills i curts sobre temes del seu interès.

10. Resumir, fer informes i donar la seua opinió per escrit referent a informació factual que haja recopilat o a assumptes dins del seu camp laboral o d'interès.

1.4.2. Metodologia

Veja punt 1.1.2.

1.4.3. Continguts. Distribució temporal

Els següents continguts es tractaran en l'aula a mesura que vaja sorgint la necessitat expressiva.

1 ORACIÓ SIMPLE

1.1 Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició. Posició postverbal del subjecte: En e laccidente, Murieron niños.

1.2 Fenòmens de concordança. Concordança amb termes partitius i múltiples: La mitad de los asistentets era de origen marroquí, La mitad de los asistentes eran mujeres.

Concordança de les enumeracions: La madre yi la hija fueron de compras, Queridos padre y madre, Compré un jersey y una falda rojos.

2 ORACIÓ COMPOSTA

2.1 Expressió de relacions lògiques:

2.1.1 Concessió

Aunque / a pesar de que + subjuntiu: Aunque no llame, vendrà.

A pesar de que + indicatiu / subjuntiu: A pesar de que no ha llamado, sé que vendrà, A pesar de que no haya llamado, sé que vendrà

2.1.2 Comparació

D'igualtat: Igual de ... que, Dibuja igual de bien que su padre

2.1.3 Condió

Si+ imperfecte de subjuntiu, condicional simple (improbables en el present): Si me tocara la loteria, daria la vuelta al mundo..

Si + pretèrit plusquamperfecto de subjuntiu (irreals en el passat), condicional compost: Si me hubiera tocado la loteria, habría dado la vuelta al mundo.

2.1.4 Causa

Ya que, puesto que + indicatiu: Y que no has acabado tus tareas, habrás de queda-te un poco más.

2.1.5 Finalitat

Para que + indicatiu en oracions interrogatives: ¿Para qué sirve eso? Para batir los huevos

Para que + subjuntiu: Te he traído el libro para que puedas comprobarlo tu mismo.

2.1.6 Resultat

Por (lo) tanto, por consiguiente, en consecuencia, de modo que, de manera que, por lo que + subjuntiu:

Sé que estuviste allí, de manera que no te hagas el tonto; No estuvimos en la reunión. Por lo tanto, no sabemos el resultado de la votación.

2.1.7 Relacions temporals (anterioridad, simultaneidad, posterioridad):

Antes de que, después de que + subjuntiu, Llegaré antes de que empiece la película

Al + infinitiu: Al llegar a casa, se acordó de la respuesta.

Quan + subjuntiu: Cuando llegue, te llamo

Fins que + subjuntiu: Estaremos aquí hasta que acabemos

3. EL SINTAGMA NOMINAL

3.1. Nucli:

3.1.1. El substantiu:

3.1.1.1 Gènere:

- . Noms epicens (la víctima; gorila macho/hembra).
- . Canvi de significat segons gènere (I) diferència de matís semàntic: (el cesto/la cesta; el manzano/ la manzana).

3.1.1.2. Número:

- Plurals de paraules acabades en -s/i en -x (crisis, torax).
- Plurals de paraules estrangeres (fax/faxes, cliché/clichés, el/los cómic).
- Singularia tantum (salud, sed) i pluralia tantum (modales, ojerás).

3.1.1.2.1. Canvi de significat segons número (II):

- . Substantius abstractes que s'utilitzen com concrets (las amistades, los amores).

3.1.1.3. Siglas y acrónimos:

3.1.1.3. Sigles i acrònims:

- Sigles i acrònims (OTAN, RENFE) (motel). Plural i gènere de les sigles i acrònims (la/las ONG, EUA).
- Sigles convertides en paraules (làser, oenagé).

3.1.1.4. Morfologia del substantiu.

- Morfologia apreciativa del substantiu (II): diminutius, augmentatius, despectius. Valors afectius i altres implicacions del seu ús (dar una vuelta / vueltina / vueltica).
- Formació de substantius a partir de terminacions més freqüents: -ancia, (constancia), -encia (paciencia), -ción, (aprensión), -sión (tensión), -dad (vanidad), -tad (amistad), etc.

3.1.2. . Pronoms:

3.1.2.1. Personals.

- Presència /absència pronom subjecte (II): Contrast d'opinions, presa del torn de paraula (Pues yo opino...); després d'infinitiu i gerundi si el subjecte és diferent de l'oració principal (después de venir ella, nos fuimos).
- Recursos per a omissió del subjecte personal: la impersonalitat 3a persona del plural (allí sirven un arroz estupendo); uno/a, (uno está harto de que le griten),;2ª persona del singular (si gritas, todos te hacen caso);
- Ús correcte del pronom li en funció de complement directe (A mi hermano le / lo busqué).
- Valors de "se" (II): valor aspectual (dormir / dormirse, ir / irse) i diferenciador semàntic amb verbs més usuals (acordar / acordarse).

3.1.2.2. Pronoms relatius (II):

- que / qui / qual (El que venga, nos da igual; nos da igual quien venga; El chico con el cual sale...)
- Adverbis relatius (II): (estuvo como quiso)
- Usos bàsics de relatiu amb preposició de verbs amb preposició més usuals (Habla con quien le da la gana; se ríe del que está sentado)
- Relatiu possessiu (el alumno cuya matrícula no esté formalizada...).

3.2. Modificació del nucli.

3.2.1. Per mitjà de determinants:

3.2.1. Determinant article (II):

- "Lo" valor generalitzador (Lo barato sale caro).
- Coaparició amb el possessiu (Has hablado del mío).
- Ús amb substantius coordinats (Busco al director y gerente / Busco al director y al gerente).

3.2.1.1. Indefinits (II): paradigma complet respecte al nivell intermedi 1: cualquier, varios, ciertos, tal/es. (Cualquier empleado; ciertos alumnos no aprobarán; de tal palo).

3.2.1. Per mitjà de sintagma nominal (ciudad dormitorio).

3.2.2. Per mitjà d'oració de relatiu (II). Oracions explicatives i especificatives (Este cantante, que es argentino, actúa mañana / El cantante del que me hablaste salió en las noticias).

3.2.3 Modificació per mitjà de diversos complements: (El vecino gordo del quinto que fuma y viste fatal no está).

3.3. Posició dels elements del sintagma (II): (Det.+) (Adj. ReL. Possessiu +) (Quantificador + de +) (Identificatiu +) (Adj.+) (SN+) N (+Adj. Possessiu) (+Aposició) (+S Prep.) (+Frase substantiva) (+Frase completiva).

4. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

4.1. Nucli: Adjectiu.

4.1.1. Classes: explicatius (carbón negro), especificatius (columpio rojo) i valoratius (una magnífica película).

4.1.2. Grau: superlatiu absolut i relatiu: formes regulars i irregulars(óptimo; pésimo / pobrísimo, paupérrimo; novísimo).

4.1.3. Formació d'adjectius a partir de terminacions més freqüents: oso, (nuboso), -able, -ible (defendible), -nte, (sonriente), -ense (ríoplatense), -ado/a (chupado), etc..

4.1.4. Substantivació de l'adjectiu (II): (lo increíble, un impresentable).

4.1.5. Posició de l'adjectius amb diferent significat segons vagen anteposats o posposats (un pobre hombre /un hombre pobre).

4.1.6. Significat de l'adjectiu amb verbs de canvi (I) (Volverse tacaño / ponerse nervioso / quedarse sorprendido).

5. EL SINTAGMA VERBAL.

5.1 Expressió del temps present.

- Valor de passat per a actualitzar la informació (Voy a su casa para enseñarle unos libros muy interesantes y me cierra la puerta).

- Present normatiu o present per imperatiu (Sigues recto y preguntas en aquella calle).

5.2. Expressió del passat:

5.2.1 Pretèrit indefinit.

- Per a expressar accions repetides dins d'un període determinant el nombre de vegades (El año pasado fui al cine 8 veces) en oposició a accions repetides sense determinar el nombre de vegades (El año pasado iba muchas veces al cine).

- Valor narratiu, dins de la unitat de passat del parlant (De pronto vio a dos hombres a la sombra de un ciprés).

5.2.2. Pretèrit imperfet.

- Valor descriptiu (Me pregunto si el hombre no tenía algo de dinero para comprar el periódico).

- Acció interrompuda o modificada implícitament pel context (¿Qué estaba contando?)

- Pensament o creença interromput explícita o implícitament (Quería dejar de fumar (pero no lo haré).

- Valor condicional (Le dije que iba a volver = volvería).

- En estil indirecte amb verbs de llengua, parla o comunicació, de percepció física i mental, de pensament (Dijo que quería verte / Pensé que me preguntabas algo). Correlació temporal i modal.

5.2.3. Pretèrit perfet.

- Aproximació psicològica al present ampliat aplicat a marcadors del tipus fa, fa que (Hace dos meses me saqué el carné de conducir /hace dos meses me he sacado el carné de conducir).

- Presència de dos marcadors: explícit existencial i implícit(Nunca he comprado un libro =en mi vida / Nunca compré un libro allí = en un lugar determinado).

5.2.4. Pretèrit plusquamperfet.

- Pensament o creença interromputs explícita o implícitament en el passat (Había pensat invitar als teus pares a sopar, però vaig canviar d'opinió i no ho vaig fer).

5.3. El futur:

5.3.1 Futur simple.

- Concessió, oposició en el present (Será muy listo, pero no aprueba el carné de conducir).

- Sorpresa, estranyesa (Llamará a su novia y le pedirá perdón. ¡No me lo puedo creer!).

- Dubte, probabilitat en el present (¿Será cierto lo que nos cuenta la vecina).

5.3.2. Futur compost

- Dubte, probabilitat en el passat pròxim (No está tu madre. Se habrá ido a la peluquería).

- Concessió, oposició en el passat pròxim (Habrá hecho mucho ejercicio, pero no se le nota nada).

5.4 El condicional:

5.4.1. Condicional simple.

- Dubte, probabilitat en el passat (En 1945 tendría 20 años).

- Concessió oposició en el passat (Haría mucho deporte pero no ganaba ninguna medalla).

- Relacions amb oracions condicional de compliment poc probable(Si me tocara la lotería, me compraría un gran coche).

5.4.2. Condicional compost.

- Dubte, probabilitat en el passat (anterior a otro pasado) (Ayer fui a ver a tu madre pero no estaba. Habría salido).

5.5 El subjuntiu:

5.5.1 Present de subjuntiu.

- Valor de desconeixement en subordinades adjectives (Busco secretaria que sepa idiomas).
- Alternança de mode per qüestions intencionals en subordinades relatives (Quien quiere / quiera peces ha de mojarse).
- En subordinades adverbials temporals introduïdes per mentrestant, fins que, en quant. Matis de posterioritat (Apenas me den las notas, te llamo. Te espero hasta que termine la película).

5.5.2 . Passat de subjuntiu.

5.5.2.1 Imperfecte.

- En subordinades adverbials temporals que indiquen posterioritat al moment expressat per l'acció principal (Dijo que me llamasas enseguida /inmediatamente/al día siguiente).
- En subordinades adverbials finals amb perquè (Te llamaría para que me contaras / -ses la verdad).
- En subordinades adverbials temporals, modals que indiquen una condició hipòtesi (Iría después de que me llamasas/-ses; dormiríamos como pudiéramos).
- En oracions condicional amb un altre nexa diferent del nexa si (Te enviaría a Londres siempre que aprendieras inglés correctamente).

5.5.2.2 Pretèrit perfet.

- Equivalència amb el present de subjuntiu en oracions temporals amb valor de futur (Después de que se haya comprado /compre nos llama, no te preocupes).

5.5.2.3 Pretèrit plusquamperfet.

- Conjugació d'haver-hi. Participis regulars i irregulars.
- Expressió del passat i del condicional en oracions compostes per subordinació (Él habría querido que hubieras venido más tarde / Os había pedido que hicierais los ejercicios ayer. No creía que hubiera estado enfermo. Te habría llamado antes de que llegase).

5.6. L'imperatiu.

- Valor d'urgència.
- Duplicació de l'imperatiu (Vamos, vamos que llegamos tarde).
- Imperatius lexicalitzats amb significat d'ànim o consol (Anda, mira que no pasa nada).
- Imperatius que indiquen sorpresa (¡Venga, ya! ¿en serio?).

5.7. Formes no personals.

5.7.1 Infinitiu.

- Independent, resposta a una pregunta amb preposició(-¿De qué tienes ganas? / - ¡De fumarme un cigarrillo tranquilamente).
- Valor imperatiu (A trabajar).

5.7.2. Gerundi.

- Valor temporal, simultaneïtat o anterioritat (Se lesionó jugando al fútbol / mientras jugaba. Entrenando así podrás ganar una medalla).
- Valor adverbial, modal, posposat (Aprendió inglés escuchando).

5.7.3. Participi.

- En passives d'acció (El cuadro será vendido muy pronto).

5.8. Expressió de l'aspecte:

- Terminatiu: arribar a +Inf. (Llegó a hablar español perfectamente); quedar/tener + participio; acabar de +infinitivo (Acaba de conseguir el permiso de circulación).
- Duratiu: tardar + quantitat de temps + en +infinitivo (Tardó 6 años en terminar la carrera de derecho).
Con accions: durar + cantidad de tiempo (El viaje a Santander duró 2 horas).

5.9. Expressió de la modalitat:

- Necessitat: Hacer falta + Frase completiva substantiva / Infinitiu; No haber/tener por qué + Infinitiu (Hace falta que compremos comida / No hay por qué seguir la opinión de la mayoría).
- Obligació: fer / obligar a... + Infinitiu (Les obligo a lavarse los dientes)+ Frase completiva substantiva / Infinitiu (Siempre obligo a los niños a que se laven los dientes).
- Capacitat: ser capaç / tindre la capacitat de +Inf. (No es capaz de tocar el piano.)
- Permís: autoritzar a/ donar permís per a + Frase completiva substantiva /Infinitiu (No le autorizan a instalar un cartel luminoso/ No consiguieron permiso para que les instalasen un cartel luminoso).
- Possibilitat: deure de +Inf. (Por la luz que hay deben de ser las 5 de la tarde).

5.10 . Veu passiva.

- De ser (La urbanización ha sido construida en poco tiempo).
- Contrast d'estar II (La urbanización estará terminada en breve).

5.11. Modificació del nucli:

- Per mitjà de la construcció no... més que (No gana más que 300 euros).
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança:
- Col·locació del subjecte de l'infinitiu (El médico le ordenó pasear una hora todos los días).
- Participi amb funció de complement predicatiu del subjecte i de l'objecte. Accepta complements (Le escuchó admirado por su madurez. Vio a su amigo saturado de tanto trabajo).
- Falsa concordança: forma impersonal d'haver-hi (passat) + complement (Había muchas fiestas en aquel

pueblo).

5.12. Funcions sintàctiques del sintagma:

- Infinitiu en subordinades substantives en funció de complement preposicional i atribut. (Mi padre me ayudó a hacer los deberes. Se ha terminado toda la paella él solo, ¡increíble!, eso sí es comer).
- El gerundi: complement predicatiu referit al subjecte (Se acercó temblando).

6. EL SINTAGMA ADVERBIAL

6.1. Nucli

- Adverbis en –mente

- Restriccions: adjectius que no poden formar adverbis en -mente.

• Pronominals, excepte primeramente, segonamente, doblemente, triplamente.

• Derivats d'adjectius deverbals acabats en –ble, -do i –nte. Casos de permisividad:

*evitablemente/inevitablemente [con prefijo negativo, *agradablemente/desagradablemente.

- Adverbis nuclears o de predicat.

• Circumstancials facultatius

_ De lloc

• Reforç de quantificació: muy lejos/ muy encima; lejísimos/ *encimísima

_ De temps

• Expressió de la relació temporal entre dos successos: inmediatamente, simultáneamente.

• Caracterització d'accions, processos o estats relacionats amb aspecte

gramatical o lèxic: definitivamente [resultatiu], continuamente [duratiu], instantáneamente [puntual], repetidamente [iteratiu o reiteratiu] repentinamente [inceptiu].

_ De mode

• D'acció: dolorosamente.

• D'acció d'apreciació subjectiva. Posició postverbal o final: admirablemente.

• Resultatius. Posició postverbal o final: perfectamente.

_ De quantitat: res. Posició: no me importa nada/ nada me importa.

• Circumstancials obligatoris

_ Posició: tratar bien, salir mal.

- Adverbis externs al dictum

• De freqüència indeterminada, amb accions, estats o processos repetits o repetibles: habitualmente, frecuentemente, raramente.

_ Posició postverbal o preverbal: Yo voy al cine raramente/ Yo raramente voy al cine.

_ Possibilitat de gradació: muy raramente.

• De freqüència determinada: diàriamente, anualmente.

_ Posició postverbal o preverbal: Yo voy al cine diariamente/ Yo diariamente voy al cine.

• Avaluatius

_ De necessitat i obligació. inevitablemente, necesariamente.

- Adverbis del *modus*

• Relacionats amb la modalitat

_ Indicadors i reforçadors de l'actitud. Dubitatius integrats en una oració amb subjuntiu: Probablemente no ho hubiera fet.

_ Reforçadors del valor de veritat de l'assertió: sin duda, indudablemente, verdaderamente.

• Adverbis d'enunciació

_ Metalingüístics: orientats al codi.

• Reformuladores rectificatius i aclaridors: concretamente, exactamente.

• Reformuladores recapitulatius: resumidamente, en resumen.

- Focalizadores

• Particularizadores: particularmente, especialmente.

• Focalizadores de reforç. Possibilitat d'omissió: justamente, precisamente.

- Intensificadores

• Amb valor quantitatiu (amb adjectius): ligeramente, absolutamente.

- Adverbis relatius i interrogatius

• Relatiu com, amb subjuntiu: Lo hizo como hubiera querido su padre.

• Relatiu on:

_ En especificatives: Nos vemos donde la última cita.

_ En especificatives. Equivalència amb què amb preposició: Ese es el restaurante donde/ en el que cenamos anoche.

_ En relatives explicatives: Tuve el accidente allí, donde está el semáforo.

• Relatiu a donde/ adonde.

_ En especificatives; Vamos adonde/ a donde tú digas

6.2. Locucions adverbials.

- Combinació de preposició seguida d'un element nominal o adjectival

• Nom modificat per un adjectiu o un altre complement: a primera vista, a sangre fría, en gran parte, en

último término...

- Amb coordinació de noms: de puño y letra...
- Amb coordinació de sintagmes preposicionals: : al fin y al cabo...
- Preposició + el + nom o adjectiu: : a lo grande, de lo más, en lo sucesivo, por lo bajo, por lo general...

7. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

• 7.1- Nucli:

_ Principals preposicions i usos

1. Preposició a

- 1.1. Valor incoatiu i valors imperatius (Comenzó a dar explicaciones/ La mesa está lista: ¡a comer!)
- 1.2. Valors modals i condicional (A ser posible, lo haré otra vez)

2. Preposició davant de

- 2.1. Expressió de l'espai (Se sentó ante la ventana)
- 2.2. Expressió de la presència (Se tuvo que presentar ante el tribunal)
- 2.3. Expressió de la situació o circumstància (Ante esa situación, se impone una solución)

3. Preposició davall

- 3.1. Valor espacial (Encontré tus cosas bajo la cama)
- 3.2. Relació jeràrquica (Los inmigrantes quedaron bajo la protección de la oenegé)
- 3.3. Situació o circumstància (Hay que hacerlo bajo esas condiciones)

4. Preposició amb

- 4.1. Valors modals (Lo hicieron con alegría)

5. Preposició contra

- 5.1. Expressió de l'oposició (Hay una manifestación contra el racismo)
- 5.2. Expressió del moviment (Tiró una piedra contra el cristal)

6. Preposició de

- 6.1. Valors de transició (Pasó de la alegría a la tristeza en poco tiempo)
- 6.2. Valor enumeratiu (Trabajó en todos los puestos de la hostelería: de camarero a jefe de personal)
- 6.3. Valor modal (Lo dije de broma)

7. Preposició des de

- 7.1. Expressió de l'espai (Desde mi casa se ve todo muy bien)
- 7.2. Expressió del temps (Desde el año pasado tenemos cafetería)
- 7.3. Valor enumeratiu (Se le mojó toda la ropa, desde los calcetines hasta el abrigo)

8. Preposició en

- 8.1. Expressió del material (Lo quiero en negro)
- 8.2. Expressió de la quantitat negociada (Enese precio no encuentro nada)

9. Preposició cap a

- 9.1. Antecedix a fi d'un sentiment (Sentía un gran respeto hacia sus abuelos)

10. Preposició per a

- 10.1. Expressió de la referència o àmbit de la comparació (Para la edad que tiene no se conserva muy bien/ Para ser la primera vez lo hizo muy bien)
- 10.2. Expressió de la contraposició, contradicció (Para no gustarle se comió toda la paella)

11. Preposició per

- 11.1. Expressió de la qualitat o concessió (Yo lo he dado por válido)
- 11.2. Expressió de l'acció pendent o futura (Está por ver)
- 11.3. Expressió de la distribució (Nohay un ordenador por alumno)

12. Preposició segons

- 12.1. Expressió del punt de vista (Según mi experiencia, eso no es así como lo cuentas)
- 12.2. Expressió del grau (Según te vas informando, vas cambiando de opinión sobre el tema)
- 12.3. Expressió del mode (Hay que hacerlo según las normas)

13. Preposició sense

- 13.1. Expressió de la privació o carència (Es una persona sin gracia)
- 13.2. Expressió del mode (Se fueron sin pagar)
- 13.3. Expressió de l'atribució (Elprograma estaba sin instalar)

14. Preposició després de

- 14.1. Expressió de l'espai: localització i moviment (Estaba tras la puerta/Se escondió detrás de la puerta)
- 14.2. Expressió del temps (Tras la cena, nos fuimos de fiesta)

_ Combinació de preposicions i d'estes amb locucions preposicionals; p. e., No te

Veré hasta por la noche / Voy a por tu madre (enfront del valor causal – voy po tu madre-).

7.2. Locucions preposicionals

- Formades amb adverbis

- Preposició + adverbis + preposició: por encima de

- Formades per combinació de preposicions: por bajo de, por el contrario de...

- Formades pro combinació de verb i preposicions: a jzgar por...

- Formades amb com seguit de substantiu: como resultado de...

7.3. Modificació del sintagma:

_ Per mitjà de S Prep.; p. e. a mitad de camino entre tu casa y la mía, Quita los pies de encima de la mesa

- Per mitjà de SV; p. e. lejos de callarse
- Per mitjà de frase completiva; p. e. lejos de callarse

7.4. Posició dels elements del sintagma: (S Prep.+) N (+SN) (+SV) (+Frase)

8 ORTOGRAFIA I FONÈTICA

8.1 Ortografia de les paraules estrangeres: dossier, *pizza*, púding

8.2 Divisió de les paraules a final de línia

8.3 Continguts fonètics

Oralització de les sigles, sigloides i de les abreviatures més freqüents: ONG, PSOE, PP, BOE,...

Oralització dels símbols més freqüents: +, -

8.4 Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions

Sinèresi: pronunciació d'algunes paraules com a diftongs o com a hiats: cliente, suavidad, Luis

Sinalefes: vi un avión, esta escuela

8.5 Sons i fonemes consonàntics i les seues agrupacions

Pronunciació de la combinació tl: Atlántico

8.6 Processos fonològics

Sonorització de la fricativa alveolar sorda davant d'un so sonor: mismo, desde

Assimilació del punt d'articulació per part de les nasals: enfadado (labiodentalización) , enviar (bilabialización), antes (dentalización), ancho (palatalización), encontrar (velarización)

Pronunciació de les oclusives sonores a final de paraula: usted

8.7 Accent fònic/ tonal dels elements lèxics aïllats

Regles d'accentuació gràfica dels hiats: ahí, María

Regles d'accentuació gràfica dels diftongs i triftongs: ciempiés

8.8 Accent i atonicidad / patrons tonals en el sintagma i en l'oració

Pronunciació amb focus contrastiu dels elements: María viene MAÑANA.

Patró entonatiu de les oracions amb "el" intensificador: No sabes lo buena que puede ser Pilar.

Patró entonatiu de les oracions condicional del nivell: Daría la vuelta al mundo si me tocara la lotería, Si me tocara la lotería, daría la vuelta al mundo

Patró entonatiu de les oracions temporals del nivell: Llegaré antes de que empiece la película

Patró entonatiu de les oracions concessives del nivell: Vendrá aunque no llame, Aunque no llame, vendrá.

Patró entonatiu de les construccions comparatives del nivell: Dibuja igual de bien que su padre

Patró entonatiu de les construccions causals del nivell: Puesto que no has acabado tus tareas, tendrás que quedarte un poco más.

Patró entonatiu de les construccions finals del nivell: Te he traído el libro para que puedas comprobarlo tú mismo.

Patró entonatiu de les construccions resultativas del nivell: No estuvimos en la reunión. Por lo tanto, no sabemos el resultado de la votación.

1.4.4. Sistemes d'avaluació.

Es considerarà que l'alumne/a ha adquirit les competències pròpies del nivell en la mesura que s'hagen complit els objectius del curs per a cada una de les quatre destreses (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral). Açò ho podrà comprovar el professor/a al llarg del curs per mitjà de diferents proves de diagnòstic i progrés, les qualificacions de les quals seran reflectides en la Fitxa Individual de Seguiment (FIS). La qualificació mínima per a superar cada una de les destreses serà **6** (60%).

.En el mes de juny els alumnes d'este nivell realitzaran un examen de Certificació

(Prova Única) en la data que determine la Conselleria i que tindrà quatre àmbits:

Comprensió Escrita, Comprensió Oral, Expressió Escrita i Expressió Oral. Si la FIS reflecteix que l'alumne ha obtingut un 60% en el total d'almenys tres proves de cada destresa se li podrà sumar un 10% a la nota de la Prova de Certificació (un sola convocatòria a l'any) .

1.4.5. Estratègies d'aprenentatge

Tenint en compte les consideracions metodològiques i els objectius reseñits anteriorment, és imprescindible que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaç i personalitzats.

El professor, perquè, ajudarà a l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua

llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Així, per a facilitar la comprensió i expressió oral i escrita es tindran en compte estratègies de planificació, execució, seguiment (interlocutòria-) avaluació i correcció.

Per a facilitar la interacció oral i escrita les de mediació i plurilingües; per a facilitar l'aprenentatge, les cognitives i extracognitives, afectives i socials.

1.4.6. Materials

En Acció 2, editorial en clave ELE + *Tema a tema B1*, editorial Edelsa (Selecció d'unitats).

Curso intensivo B1, editorial Anaya.

El professor/a recomanarà en l'aula el material complementari que considere més adequat per al curs i nivell, així com la selecció de lectures adaptades o no.

Curs Intensiu: *Diario de un killer sentimental*, Luis Sepúlveda

Curs altern: dos lectures: *Finis mundi*, Laura Gallego, y a elegir: *Melocotón en almíbar*, M. Mihura o *Si tu me dices ven, lo dejo todo, ... pero dime ven*, Albert Espinosa.

NIVELL AVANÇAT

El nivell avançat presenta les característiques del nivell de competència B2, segons es defineix en el Marco Comú Europeu de Referència per a les llengües. Este nivell té com a **objectiu principal** utilitzar la llengua amb fluïdesa i eficàcia en situacions habituals i més específiques que requereixen comprendre i produir textos orals i escrits conceptualment i lingüísticament complexos, en una varietat estàndard, amb un repertori lèxic ample encara que no molt idiomàtic i que tracten temes generals, actuals o pertanyents a l'àmbit d'especialització del parlant.

Les ensenyances del Nivell Avançat en règim presencial s'organitzen en dos cursos d'una duració de 120 hores lectives cada u.

1.5. Primer curs de nivell avançat

1.5.1. Objectius per destreses

1.5.1.1. Comprensió oral

1. Seguir conversacions animades entre parlants nadius.
2. Captar gran part de què es diu al seu contornada, encara que pugui resultar-li difícil participar amb eficàcia en una discussió amb diversos parlants nadius si no modifiquen el seu discurs d'alguna manera.
3. Comprendre una conferència o una xarrada de la seua especialitat, sempre que el tema li resulte familiar i la presentació siga senzilla i estiga estructurada amb claredat. Comprendre declaracions i missatges sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.
4. Comprendre la majoria dels documentals radiofònics i un altre material gravat o retransmés pronunciat en llengua estàndard, i ser capaç d'identificar l'estat d'ànim i el to del parlant.
5. Comprendre la majoria dels programes de televisió que tracten temes d'interès personal com, per exemple, entrevistes, conferències i informatius breus quan s'articulen de forma relativament lenta i clara.

1.5.1.2 Comprensió lectora

1. Comprendre qualsevol tipus de correspondència fent un ús esporàdic del diccionari.
2. Consultar textos extensos a fi de trobar la informació desitjada i saber arregar informació procedent de les distintes parts d'un text o de distintes textos a fi de realitzar una tasca específica.
3. Comprendre articles i informes relatius a problemes actuals en què els autors adopten

postures o punts de vista concrets.

4. Comprendre instruccions extenses i complexes que estiguen dins de la seua especialitat, inclosos detalls sobre condicions i advertències sempre que puga tornar a llegir els fragments difícils.

1.5.1.3. Expressió i interacció oral

1. Realitzar descripcions clares i detallades sobre una gamma extensa de temes d'interés general, desenvolupant idees subjacents amb punts secundaris i exemples rellevants.

2. Desenvolupar arguments amb claredat, ampliant amb una certa extensió i defenent els seus punts de vista amb idees complementàries i exemples adequats fins a cert punt.

3. Construir cadenes argumentals prou bé raonades.

4. Explicar punts de vista sobre un tema, analitzant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions.

5. Fer una presentació breu sense preparació sobre un tema d'interés general amb la suficient claredat com perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de què estan explicades amb una raonable precisió.

6. Comprendre el discurs articulat amb claredat dirigit a ell en conversacions corrents.

7. Transmetre certa emoció i ressaltar la importància personal de fets i experiències.

8. Abordar d'una forma clarament participativa conversacions extenses sobre la majoria de temes generals, inclús en un ambient amb sorolls.

9. Mantindre xarrades amb parlants nadius, encara que a vegades haja d'adaptar el seu comportament lingüístic.

10. Prendre part activa en discussions informals que es donen en situacions quotidianes.

11. Captar gran part del que es diu en discussions que es donen al seu contornada, encara que li puga resultar difícil participar amb eficàcia en discussions amb diversos parlants nadius si estos no modifiquen el seu discurs d'alguna manera.

12. Expressar i sostindre les seues opinions en discussions.

13. Comprendre el que es diu i, quan és necessari, repetir part del que algú ha dit per confirmar la comprensió.

1.5.1.4. Expressió i interacció escrita

1. Escriure textos clars i ben estructurats sobre temes complexos ressaltant les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defenent els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada.

2. Descriure de manera clara i detallada una gamma de temes relacionats amb el seu camp d'interés.

3. Poder escriure una ressenya d'una pel·lícula, un llibre o una obra de teatre.

4. Poder resumir l'argument i la seqüència de fets d'una pel·lícula o una obra de teatre.

5. Poder resumir informació i arguments procedents de diferents fonts.

6. Poder comprendre una conferència clarament estructurada sobre un tema familiar i prendre apunts sobre punts que considera importants, inclús si tendix a concentrar-se en les paraules i per tant perd alguna informació.

1.5.2. Metodologia

Veja punt 1.1.2.

1.5.3. Continguts. Distribució temporal

Els següents continguts es tractaran en l'aula a mesura que vaja sorgint la necessitat expressiva.

Us contextualitzat dels recursos programats en nivells anteriors, que es consoliden i s'amplien, i dels que es llisten a continuació, per a dur a terme les activitats i funcions comunicatives pròpies del nivell avançat.

1. ORACIÓ COMPOSTA

1.1. ORACIONS COMPOSTES PER COORDINACIÓ

- Oracions copulatives, disjuntives, adversatives - afirmatives i negatives. (Dije que sí, sin embargo no estaba seguro / No es antipático sino tímido).

1.2. ORACIONS COMPOSTES PER SUBORDINACIÓ

1.2.1. Oracions subordinades substantives

- Distinció: verb + infinitiu / que + verb conjugat (Me apetece ir / que Juan vaya; Pienso llamarte / pienso que te va a llamar).
- Oracions substantives dependents de verbs en present, passat i condicional que expressen pensament, opinió, percepció i dicció (amb verb en indicatiu / infinitiu) i dependents de verbs de desig, dubte, sentiment, consell, mandat i prohibició (amb verb en subjuntiu / infinitiu). (Me aseguró que vendría; Me llamó la atención que no viniera; Yo te aconsejaría que se lo dijeras).
- Alternança modal en forma afirmativa i negativa amb verbs de pensament, percepció i dicció (Veo que lo ha entendido / No veo que lo haya entendido).
- Estructures valoratives amb verbs ser, estar, paréixer, resultar + adjectiu + que + indicatiu / subjuntiu. (Me parece raro que no haya llegado; resulta evidente que no ha llegado).
- Corelació de temps i modes, especialment quan els temps de la principal i de la subordinada són diferents. (Espero que haya llegado bien / ayer llegara bien; Me encantaría que ya lo hubiera recibido).
- Oració interrogativa indirecta introduïda per: que / si / pronom interrogatiu (Me preguntó [que] si la conocía).
- Repetició i transmissió d'informació, peticions, ordes, consells, etc.: correlació de temps i modes.

1.2.2. Oracions subordinades adjectives o de relatiu

- Especificatives, amb antecedent exprés: (La chica de la que te hablé la semana pasada.) / Explicatives: (La bailarina, que es rusa, es muy buena).
- Contrast mode indicatiu / subjuntiu: (Busco una secretaria que sabe / sepa alemán).

1.2.3. Oracions subordinades adverbials

- 1.2.3.1. Temporals. Connectors: antes de + infinitiu, antes de que, después de + infinitiu, después de que, al + infinitiu, cuando, mientras, hasta que (Al salir, me lo encontré).
Contrast mode indicatiu / subjuntiu: (Estuve en casa hasta que llegó / Estaré en casa hasta que llegue).
- 1.2.3.2. Causals. Connectors: como, por + infinitiu, debido a que, ya que puesto que, es que (Concéntrate, puesto que te queda poco tiempo).
- 1.2.3.3. Modals. Connectors: como, según.
- Contrast de mode indicatiu (coneixement) / subjuntiu (desconeixement): (Lo he hecho como dijiste / Lo hago como digas).
- 1.2.3.4. Finals. Connectors i locucions: a + infinitiu, a que + subjuntiu, a fin de que, con motivo de (que), con (el) objeto de que, al objeto de que + infinitiu (He venido a arreglar el coche / He venido a que me arreglen el coche).
- 1.2.3.5. Condicionals. Connectors: si, por si, siempre que, siempre y cuando, a no ser que + indicativo, de + infinitiu (Lo haré siempre que tú me acompañes).
- 1.2.3.6. Consecutives. Connectors: o sea que, así (es) que, por / con lo que.
- Consecutiva intensiva: tanto que, tan + adjectiu / adverbi + que (Mañana es día festivo, así que no tendré que trabajar).
- 1.2.3.7. Comparatives. Amb igual de... que, más... que, más / menos... de, menos... que. (Es igual de inteligente que su padre).
- 1.2.3.8. Concessives. Connectors: Por más, por mucho / poco, por muchos/as, por pocos/as. Amb indicatiu i subjuntiu (Por mucho que lo intento, no entiendo nada).
- 1.2.3.9. De lloc. Nexes Donde. (Allí es donde te dije que compro las verduras).

2. EL SINTAGMA NOMINAL

2.1. Nucli: el substantiu:

- Classes de noms i comportament morfosintàctic: comuns, propis, col·lectius, comptables i no comptables.
- Gènere. Regles especials de formació de gènere. Comportament dels substantius femenins que comencen amb a- tònica amb article i quantificadors (el agua / esta agua / el agua clara / la clara agua, etc).
- Terminacions més freqüents per al femení. Femenins en -triz (cicatriz), -ez, -tud, -umbra, etc.
- Canvi de significat segons el gènere (II): significat totalment diferent: (el / la capital; el / la pendiente).
- Nombre. Plurals de paraules acabades en: -us, -is (el/los virus, tortícolis, la/las crisis).
- Acabades en -á, -í, -ú i que admeten plural en -s i en -es (esquí / esquís, tabú / tabúes).
- Plural de les paraules acabades en -z (matiz / matices).

- Noms que no tenen singular o que s'usen preferentment en plural (tijeras, afueras, vacaciones).

2.2. Pronoms:

- Personals: consolidació en l'ús de les formes de subjecte. Presència de pronoms tòpics: per a indicar contrast (A él le das todo y a mí nada); per a desfer ambigüitats (¿Cómo se llamaba él?).

- Col·locació dels pronoms personals: anteposició amb la majoria de les formes del verb; posposició amb imperatiu afirmatiu, gerundi i infinitiu, units a la forma verbal (Muéstrénoslo; Recordarlo es lo importante; Entregádoselo). Posició del pronom amb perífrasis verbals (Se lo acabo de dar / Acabo de dárselo).

- Leísmo de persona (Le vi el otro día). Ús correcte a Hispanoamèrica (Lo vi).

- Pronoms amb preposició: coaparición amb el pronom àton per a assenyalar èmfasi (Quiero verla a ella, no a él).

- Indefinits (alguno, ninguno, cierto-a-os-as, cualquiera). Combinació amb altres pronoms (Algún otro personaje).

- Demonstratius: compatibilitat amb indefinits i numerals (Estos otros sí me gustan; Me quedo esos dos).

- Valors dels demostratius en el discurs: anafòric i catafòric.

- Pronoms interrogatius. Ús en preguntes indirectes (Me ha preguntado cuánto gano).

- Pronoms relatius: quien/-es, el/la/los/las/lo que, cual, cuales, amb antecedent o sense exprés. Ús de preposició + article + pronom (Ese es el objetivo hacia el que nos encaminamos).

- Valors de se (II): veu mitjana (Se abrió la ventana). Involuntarietat (Se me estropeó tu coche). Impersonal (Se vive bien) i passiva reflexa (Se viven muchas aventuras).

2.3. Modificació del nucli per mitjà de determinants

- L'article. Aprofundiment en l'elecció entre article determinat i indeterminat: totalitat enfront de quantitat indefinida o quantitat no especificada (Trae las sillas - Trae unas sillas). Valor genèric de l'article determinat singular (El hombre es un ser social).

Incompatibilitat de l'article indeterminat amb noms no comptables, excepte si té valor intensificador (*Hay una harina; ¡Hacia un calor!).

- Omissió / presència de l'article: possible omissió en posició postverbal amb noms que indiquen quantitat indeterminada (Trae sillas); omissió amb valor classificador (Ana es periodista; mañana es domingo) enfront de presència amb valor identificador (Ana es una periodista muy buena; Ana es la periodista que ha venido; Mañana es un domingo especial); amb noms precedits de preposició quan s'expressa manera o classificació (Escribir con bolígrafo, cerrar con llave, casa de madera).

- Valor genèric, alternança amb l'indefinit (el / un vaso es para beber).

- Obligatorietat de l'article en expressions amb modificador (Es un vino magnífico. Trae la harina que está ahí). Possibilitat d'elisió amb valor emfàtic (¡Hacia un frío...!).

- Valor substantivitzador (lo interesante, lo bueno, lo de mañana, el cómo, el porqué).

- Article obligatori amb alguns noms propis o realitats úniques (La Tierra; el Sol, el Papa).

- Possessius: posició i compatibilitat amb determinants indefinits i numerals (Algunos compañeros suyos; Sus tres hijos). Oposició de significat de les formes plenes / apocopades amb el verbs ser (Es mi hijo / Es hijo mío). Ús d'article determinat amb valor possessiu (Tengo el coche allí).

- Demonstratius: compatibilitat amb determinants indefinits i numerals (Estas dos personas). Valor temporal (Aquellos días fueron muy especiales).

- Indefinits: todo + article, varios, ciertos, cuanto, cada (9 de cada 10 dentistas), cualquier, cualquiera. Algo, valor minimitzador (Es algo tonto).

- Numerals: partitius i múltiples (mitad, tercio, triple); ordinals, partitius (una octava parte, veinte veces más).

3. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

3.1. Adjectiu

- Variables i invariables. Consolidació de la concordança en gènere i nombre amb el nom i el determinant (el alma pura; esas sesiones larguísimas, se fríen la cebolla y el ajo picados); Gènere: adjectius en -a (vanguardista, homicida).

- Posposició habitual amb adjectius especificatius. Anteposició i canvis de significat lligats a la posició de l'adjectiu (Un único profesor / Un profesor único).

- Adjectius que canvien de significat amb ser i estar (I) (atento, vivo, etc.).

- Funció de complement predicatiu (I) (Los niños cantan alegres).

- Anteposició de l'adjectiu (I): amb valor emfàtic (Un estupendo ejemplo, qué

maravillosa función).

- El grau de l'adjectiu: reforç en l'ús de: tan... como, igual de + adjectiu + que, más / menos... que; contrast amb más / menos de + quantitat / oració (Vale más de cien; es más inteligente de lo que parece). Gradació sobre la comparació (Mucho / bastante / poco más / menos... que). Adjectius que no admeten grau (*muy absoluto, *muy precioso).

- Superlatiu absolut, relatiu, amb prefixos (supersimpática), amb adverbis (extraordinariamente grandioso, verdaderamente impresionante) i per repetició (es guapa, guapa / es guapa guapísima). Superlatius cultes (óptimo, pésimo, máximo, mínimo). Adjectius que no són habituals en superlatiu (*bonitísimo).

- Modificadors de l'adjectiu: adverbis o locucions adverbials (la mar de listo, bastante tonto); grup nominal amb preposició (orgulloso de su trabajo, relleno de chocolate).

4. EL SINTAGMA VERBAL

4.1. Expressió del temps.

4.1.1. Present.

- Per a expressar voluntat en el moment actual (amenaza) (¡No lo permito! Una palabra más y te expulso).

- El mateix però amb valor de futur (Antes que ser humillado me retiro en silencio).

4.2. Expressió del passat:

4.2.1. Passat simple - Valor de present (¡Por fin llegaron! (dit abans d'obrir la porta per a rebre'ls a casa)).

4.2.2. Pretèrit imperfecte - Valor lúdic, especialment en el llenguatge infantil i oníric (¿Jugamos a que éramos médicos?).

- Descriptiu. Acció interrompuda o modificada per context implícitament (excusa) (Lo siento. No tenía ni idea).

- Valor de sorpresa (¡Fíjate! ¿No decías que no iba a venir?).

- Valor de censura (¿No tenías que estudiar? Apaga la tele, ya).

4.3. Pretèrit perfect.

- Alternança d'ús entre passat perfect i passat simple (dialectal) (Esta mañana vi a Pedro).

- Contrast dels temps de passat. Valor narratiu dins de la unitat de present del parlant (Estoy muy disgustado, ¿sabes? He perdido mi trabajo).

4.4. Pretèrit plusquamperfect.

- Conatiu (passat) (Siempre había pensado en una chica más joven).

- Contrast dels temps de passat. Valor narratiu dins de la unitat de passat, passat anterior a un altre passat (De pronto recordó que ya lo habían hablado).

4.5. El futur:

4.5.1. Futur simple.

- Imprecisió per determinar (+ ya). Expressió d'un esdeveniment sense determinar. (Ya se verá).

- Indica una orde (Vendrás cuando te llame).

- Valor d'objecció o rebuig (Tendrá mucho dinero, pero es un tacaño. A ti sólo te gustarán las secretarias rubias, pero a mí no me parece bien).

4.5.2. Futur compost

- Negatiu. En substitució de espero que, no creo que, confío en que (No me habré olvidado las llaves en el coche ¿verdad?).

- Objecció o contrast en el passat (Habrá sido un gran deportista, pero ahora no se mueve / A ella le habrá gustado la respuesta, pero yo estoy muy enfadado).

4.5.3. Condicional simple.

- Expressió de la posterioritat en relació amb un moment passat (Prometió que terminaría hoy- ayermañana).

- Valor d'influència. Desideratiu (omissió de la pròtasi) (Yo que tú me divorciaría / Me bebería una cerveza fresquita).

- Valor d'hipòtesi en les condicional irreal en el present o en el futur (Si quisiera, iría a la luna).

4.5.4. Condicional compost.

- Forma verbal amb haber.

- Valor hipotètic en condicional irreal en passat (Si hubiera tenido dinero habría comprado el coche).

- Amb significat d'anterioritat: valor desideratiu o d'influència (pròtasi omesa) (Me habría bebido una cerveza / Yo que tú me habría divorciado).

- Corelació temporal (Pensé que habría llegado).

4.6. Present de subjuntiu.

- Oracions independents. Imperatiu + que + present subjuntiu = repetició d'un enunciat previ. (Que te lo comas todo).
- En oracions subordinades (coordinades de present i futur).
- Concessives que manifesten indiferència (aunque, a pesar de) (Aunque lloure todo el día no le compraré más caramelos / A pesar de que me traicione tengo que confiar en él).
- En adverbials finals (a que) (Iremos a que nos cuenten la verdad).
- Impersonalitat negativa que implica certesa (No es cierto que esté arrepentido).
- Verbs d'opinió o creença (negació) (No me parece que sea tan joven).

4.7. Passat de subjuntiu

4.7.1. Imperfet.

- En oracions independents (present, passat, futur)
- Expressió del desig
- Impossibilitat, irrealització, valor de passat desconegut. (Ojalá tuviera suerte en el examen de ayer).
- Amb adverbis de dubte (quizá, tal vez), excepte a lo mejor, igual, lo mismo (Tal vez pudiera ayudarme. Lo mismo podía ayudarme / *Lo mismo pudiera ayudarme).
- Valor de cortesia (Quisiera comprar dos entradas).
- Forma verbal amb haber.
- Participis regulars i irregulars més freqüents.
- Acció acabada en el passat que es relaciona amb el present (Me parece mentira que hayas mentido así a tus padres).

4.8. Plusquamperfet de subjuntiu.

- Participis regulars i irregulars (alternança). Coordinades orientades al passat:
- En oracions compostes per subordinació (Le habría gustado que hubieras puesto más flores // Te llamó antes de que hubiéramos hecho una locura).

4.9. L'imperatiu.

- Recursos per a suavitzar l'orde o per a reforçar-la (Baja esa música ahora mismo / Baja esa música, si no es mucha molestia).
- Recurs de repetició o reforç (Empieza ahora, he dicho).
- Lexicalitzat (¡Fíjate qué guay! ¡Mira, mira!).
- Valor condicional (Cierra los ojos y verás qué divertido).

4.10. Formes no personals.

4.10.1. Infinitiu.

- Independent (resposta a una pregunta amb preposició) (¿Me necesitas? –Claro, para bajar la basura).
- Independent (valor imperatiu amb a) (A jugar).
- Independent. Modalitzats (interrogatiu, exclamatiu) (¿Saludarle yo? Ni en broma/ Dormir / haber dormido toda la noche ¡quién pudiera!).
- En subordinades relatives (antecedent nominal indefinit) (Tenemos un asunto que tratar /* Tenemos el asunto que tratar).

4.10.2. Gerundi.

- Independent. Modalitzat (exclamatiu, interrogatiu, mandat general) (¡Siempre mirando por tus hijos! / ¿Javier mendigando? No me lo creo / Marchando y sin rechistar).
- Valor adverbial, modal, posposat (Aprendió inglés escuchando).

4.10.3. Participi.

- En passives de resultat (El trabajo está terminado).

4.11. Expressió de l'aspecte:

- Interrupció d'una activitat no habitual (= parar de + infinitiu). Abandó d'un hàbit dejar de + infinitiu (Cuando me he levantado ha dejado de llover / ha parado de llover).
- Culminació no desitjada o dificultosa d'un procés (= al final). Acabar por + infinitiu; acabar, terminar + gerundi (Acabó por comprarse un buen coche / Acabó comprándose el coche rojo).

4.12. Expressió de la modalitat:

- Necessitat ineludible. Impersonal (3a persona singular) Haber que + infinitiu (en imperfet o condicional + infinitiu compost = acció no realitzada): (Hubo que decirselo / Había que haberle lavado la boca con jabón).
- Obligació, necessitat o intenció (es preferix el present) Haber de + infinitiu: (He de hablar con mi jefe).

4.13. Veu passiva. (Consolidació de nivells anteriors).

- Relació amb el participi de resultat. (El trabajo está terminado).

4.14. Modificació del nucli:

- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança:

- Subjecte tàcit (control exercit per l'OD) (El médico recomendó al paciente fumar menos).

415. Funcions sintàctiques del sintagma:

- Infinitiu en subordinades substantives en funció de complement del nom o de l'adjectiu (Las ganas de comer/ Cansado de viajar).

5. EL SINTAGMA ADVERBIAL

5.1. Morfologia.

- Derivació diminutiva en adverbis de lloc (Está cerquita), manera (Lo hice rapidito) o en els temporals intransitius (Nos levantamos tempranito).

- Adverbis en –mente:

- restriccions de duramente: no aplicable a objectes materials (*El tronco crece duramente).

5.2. Classificació sintàctica.

5.2.1. Adverbis nuclears o de predicat.

5.2.1.1. Circumstancials facultatius.

- De lloc:

- Funció de terme de preposició: (No veo bien de cerca).

- Combinació d'adverbi prepositiu (debajo) amb un altre adverbi de lloc deíctic (aquí): (aquí debajo).

- acá i allá com a variants d'aquí i allí.

- De temps:

- Funció de terme de preposició. Lo dejamos para después.

- Escalaritat o configuracionalitat. Concurrència o incompatibilitat amb els quantificadors (muy recientemente, poco después/ *muy antiguamente).

- Expressió de la distància temporal indefinida amb límit explícit per mitjà de combinació amb la preposició a (Anteriormente a este suceso).

- De manera:

- Escalaritat o configuracionalitat. Concurrència o incompatibilitat amb els quantificadors (muy severamente / *muy telefónicamente).

- Agentius. Desplaçaments des de la posició final o postverbal en oracions enunciatives actives: (Atentamente / silenciosamente. Pedro contemplaba la puesta de sol).

- Agentius amb els prefixos negatius in- i des-. Mobilitat i equivalència amb un adjectiu en funció de predicatiu (Actuó desesperadamente. / Actuó desesperado).

- Agentius amb verbs de procés i estat (Comprendió rápidamente las instrucciones. Tiene orgullosamente cinco medallas de cuando la guerra).

- Valor catafòric de l'adverbi pronominal demostratiu así (Actuó así: injustamente).

5.2.1.2. Circumstancials obligatoris.

- Locucions verbals amb adverbis adjectivals. Compatibilitat amb quantificadors: (más / muy) fuerte, hilar fino, jugar limpio.

5.2.2. Adverbis externs al dictum

5.2.2.1. De freqüència determinada: incompatibilitat amb la gradació (*muy semanalmente).

5.2.2.2. Avaluatius

- Posició parentètica. Ampliació de la tipologia:

- De juí subjectiu de l'emissor: afortunadamente, desgraciadamente, lamentablemente: (Desgraciadamente, es demasiado tarde; es demasiado tarde, desgraciadamente).

- De l'actuació del subjecte: inteligentemente, generosamente, correctamente.

5.2.2.3. Restrictors de l'atribució del dictum: personalmente: (Personalmente, prefiero las películas de terror).

5.2.3. Adverbis del modus.

5.2.3.1. Relacionats amb la modalitat.

- Reforçadors de l'assertió: selecció general d'indicatiu. Incompatibilitat amb intensificadors: (*indudablemente sea feliz / *muy indudablemente).

- Restrictius de l'assertió: selecció general d'indicatiu. Incompatibilitat amb intensificadors: (presuntamente, supuestamente, presumiblemente, aparentemente: supuestamente sea feliz / *muy supuestamente).

5.2.4. Adverbis d'enunciació.

5.2.4.1. Metalingüístics.

- Reformuladors d'equivalència: literalmente, textualmente.

- Ordenadors: primero, segundo, etc.

5.2.5. Adverbis conjuntius.

5.2.5.1. Coordinant amb valor consecutiu: así.

- Restriccions de posició (Llámame, así me cuentas cómo fue la fiesta./ * Llámame, me

cuentas cómo fue la fiesta, así).

5.2.5.2. Continuatius digressius: precisamente, justamente, a propósito, por cierto.

A: Últimamente Juan está muy raro.

B: A propósito, ¿lo habéis visto últimamente?

5.2.5.3. Continuatius transicionals (matisen l'asseveració introduint un tema nou):
ahora, ahora bien.

5.2.6. Focalitzadors.

- Particularitzadors en combinació amb adjectius, locucions i altres adverbis: totalmente en contra, realmente malo, verdaderamente bien.

5.2.7. Adverbis interrogatius.

- Cómo acompanyat de que com a indicador de desacord (¿Cómo que no vas a ayudarme?).

5.3. Locucions adverbials.

5.3.1. Preposició més substantiu / adjectiu.

- amb substantiu modificat per un adjectiu o un altre complement (a primera vista, de buena gana...).

- amb coordinació de sintagmes preposicionals (al fin y al cabo).

- preposició + lo + nom / adjectiu (a lo grande, a lo loco, de lo lindo, por lo común...).

- preposició seguida de pronoms (ante todo, con todo, por poco, sobre todo...)

- preposició seguida d'element substantivat (del todo).

5.3.2. Preposició + infinitiu (a pedir de boca, a rabiarse).

6. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

6.1. Funcions sintàctiques:

6.1.1. De complement.

- Complement d'adjectius (enfermo de paperas; similar al modelo; conforme con su actitud).

- Complement de noms de verbals. Conservació del règim verbal originari (Su preocupación por ti - preocuparse por alguien).

- Complement d'adverbis (lejos de su casa).

6.2. Tipologia de termes preposicionals:

- Sintagma adjectival (presumir de guapo).

- Adverbi deíctic o pronominal (el chico de hoy; se fueron por allí).

- Pronom (basta con tres).

- Infinitius i oracions subordinades substantives (el hecho de ser feliz / el hecho de que seas feliz).

6.3. Valors de les preposicions. Ampliació.

- A: Nous valors.

- Simultaneïtat temporal (al + infinitiu).

- Gal·licismes (olla a presión).

- Con

- Causal (Se estropea con el uso).

- Col·laboració (Trabaja con el mejor equipo), reciprocitat (Escribirse con alguien).

- Equivalent a contra (Perdió con Rusia).

- Seguida d'infinitiu, amb valor concessiu (El ser rico, con ser importante, no da la felicidad).

- Seguida d'infinitiu, amb valor modal (Con gritar, no arreglas nada).

- contra

- Matis locatiu (Apoyar la espalda contra la pared).

- Amb el significat de a cambio de (Enviar algo contra reembolso).

- de

- Introduint el terme de comparació en les estructures oracionals quantitatives (Más de lo que esperaba).

- Introduint el complement agent en predicats estatus o amb verbs d'afecció (registres literaris) (Querido de todos).

- Amb valor condicional (de + infinitiu) (De superar esta eliminatoria, tiene muchas posibilidades de ser campeón).

- DURANTE: Consolidació del seu ús. Correcció d'errors per interferència de L1.

- en

- Moviment:

- Amb verbs que indiquen terme de moviment: acostarse, caer, sentarse, tumbarse en, etc.

- Amb verbs de canvi d'estat o de situació: convertir, transformar, cambiar en.

- Amb el verb dar (El sol me da en la cara).

- Temps
- Alternatives a l'anglicisme en (dentro de / al cabo de): Vuelvo en media hora / vuelvo dentro de media hora.
- Ampliació de l'inventari de règim verbal: amb verbs que signifiquen fixar el pensament: confiar, crear, pensar en...
- Usos en construccions amb valor negatiu:
 - Temporal: en (+ toda) + la vida (En toda mi vida he visto algo igual).
 - Modal: en absoluto.
- HACIA
- Temps aproximat (Se marchó hacia las ocho).
- HASTA
- Terme de quantitat (Un regalo de hasta 6 euros).
- PARA
- Amb valor duratiu (Válido para un mes).
- Amb valor de disposició anímica en contextos negatius (No estoy para tonterías).
- Com a terme comparatiu (Para valiente, yo).
- Variant apocopada no normativa en la parla col·loquial: "pa".
- Amb valor d'imminència en la perífrasi verbal estar para (Estaba para salir, cuando sonó el teléfono).
- Regida per adjectius, substantius i verbs que indiquen aptitud: válido / apto / capacitado / capacitación /capacitar para.
- Marcant el límit d'una avaluació comparativa en la seqüència como para: (bastante) enfermo como para no trabajar.
- POR
- Expressió del beneficiari (Lo hago por ti (= por tu bien).
- Expressió del destinatari d'un sentiment (Respeto por ti).
- Quantia (Te lo digo por tres veces).
- Expressió concomitant de la causa i la finalitat (amb substantius) (Luchar por la paz).
- Amb valor juramental (Por mi honor, digo la verdad).
- Amb valor concessiu intensiu (Por triste que sea, es la verdad).
- Identificador de l'experimentant en contextos d'indiferència i semblants (Por mí, haz lo que quieras).
- Amb valor d'intenció vacil·lant en la perífrasi verbal estar por (Estoy por quedarme en casa).
- SIN
- Mandat atenuat en el llenguatge col·loquial (derivat del valor modal) (sin empujar).
- sobre
- Addició (= además de) (diez euros sobre lo acordado).
- Proximitat (el ejército está ya sobre la ciudad).
- Aproximació (amb quantitats o nombres) (llegaré sobre las tres).

6.4. Règim verbal:

-Ampliació de l'inventari dels principals verbs que regixen les preposicions a / de / en / con: acostumbrarse a; apoyarse en; asistir a; bastar con; carecer de; comprometerse con alguien a algo; conformarse con; consistir en; convencer de; cumplir con; depender de; empeñarse en; encargarse de; insistir en; intervenir en; negarse a; obligar a; ocuparse de; oponerse a; permanecer en; presumir de; recurrir a; renunciar a.

1.5.4. Sistemes d'avaluació

S'aplicarà el principi de l'avaluació contínua. Per a això es tindran en compte el rendiment en l'aula i el treball a casa Es considerarà que l'alumne/a ha adquirit les competències pròpies del nivell en la mesura en què s'hagen complert els objectius del curs per a cada una de les quatre destreses (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral). Açò ho podrà comprovar el professor/a al llarg del curs per mitjà de diferents proves de diagnòstic i progrés, les qualificacions del qual seran reflectides en la Fitxa Individual de Seguiment (FIS).

Per a aprovar el curs l'alumne haurà d'aconseguir almenys un 60 per cent en cada una de les destreses. La fitxa ha de comprendre almenys tres notes de cada destresa (EE, EO, CE, CO).

En la convocatòria de maig el professor, segons el seu criteri, podrà eximir-lo parcial o totalment de la realització de proves finals relatives a les destreses lingüístiques.

En la convocatòria de setembre no serà necessari avaluar l'alumne de les destreses aprovades al maig.

1.5.5 Estratègies d'aprenentatge.

Tenint en compte les consideracions metodològiques i els objectius ressenyats anteriorment, és imprescindible que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaç i personalitzats.

El professor, perquè, ajudarà a l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Així, per a facilitar la comprensió i expressió oral i escrita es tindran en compte estratègies de planificació, execució, seguiment (interlocutòria-)avaluació i correcció. Per a facilitar la interacció oral i escrita les de mediació i plurilingües; per a facilitar l'aprenentatge, les cognitives i extracognitives, afectives i socials.

1.5.6 . Materials

Llibre de text:

Prisma B2 (Edinumen). Llibre de l'alumne i quadern d'exercicis. *Tema a tema B2*, editorial edelsa. (Selecció d'unitats).

El professor/a recomanarà en l'aula el material complementari que considere més adequat per al curs i nivell, així com una selecció de lectures.

A elegir: *Tranvía a la Malvarrosa* (Manuel Vicent) o *Historia de un abrigo* de Soledad Puértolas. *El túnel* (Ernesto Sábato) o *Cónica de una muerte anunciada*, G. García Márquez

1.6.Segon curs de nivell avançat

1.6.1. Objectius per destreses

1.6.1.1. Comprensió oral

1. Poder seguir conversacions animades entre parlants nadius.
2. Comprendre una conferència o una xarrada de la seua especialitat.
3. Comprendre declaracions i missatges sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.
4. Comprendre informació tècnica complexa com, per exemple, instruccions de funcionament, especificacions de productes i servicis quotidians. Comprendre gravacions en llengua estàndard amb què pot trobar-se en la vida social, professional o acadèmica i identifica els punts de vista i les actituds del parlant així com el contingut de la informació.
5. Comprendre la majoria dels programes de televisió que tracten temes d'interés personal com, per exemple, entrevistes, breus conferències i informatius.

1.6.1.2. Comprensió lectora

1. Comprendre qualsevol tipus de correspondència sense necessitat fer ús del diccionari. Busca amb rapidesa en text extensos i complexos per localitzar detalls rellevants.
2. Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie extensa de temes professionals i decidir si és oportú una anàlisi més profund.
3. Aconseguir informació, idees i opinions procedents de fonts especialitzades dins del seu camp d'interés.
4. Comprendre articles especialitzats que no són de la seua especialitat sempre que puga utilitzar un diccionari de tant en tant per confirmar la seua interpretació de la

terminologia.

5. Comprendre instruccions extenses i complexes que estiguen dins de la seua especialitat, incloent detalls sobre condicions i advertències.

6. Comprén text extensius en versió original.

1.6.1.3. Expressió i interacció oral

1. Realitzar descripcions clares i detallades sobre una gamma extensa de temes d'interés general i relacionats amb la seua especialitat, assenyalant de manera convenient punts rellevants i els detalls de suport necessaris.

2. Desenvolupar arguments sistemàticament, donant un èmfasi apropiat als aspectes importants i recolzant-se en detalls adequats.

3. Explicar un argument de manera sistemàtica ressaltant adequadament els punts rellevants i els detalls de suport.

4. Fer una presentació sense preparació sobre un tema dins de la seua especialitat amb la suficient claredat com perquè es puga seguir sense dificultat i les idees principals de què estan explicades amb precisió.

5. Desviar-se de manera espontània d'un text preparat i reflexionar aspectes interessants, demostrant fluïdesa i facilitat d'expressió.

6. Comprendre fil per randa el que se li diu en llengua estàndard, inclús en un ambient amb soroll de fons.

7. Transmetre emocions i ressaltar la importància personal de fets i experiències.

8. Abordar d'una forma clarament participativa conversacions extenses sobre temes generals i el seu àmbit professional, inclús en un ambient amb sorolls.

9. Mantindre xarrades amb parlants nadius, sense divertir-los o molestar-los involuntàriament, i sense exigir d'ells un comportament diferent del que tindrien amb un parlant natiu.

10. Prendre part activa en discussions informals que es donen en situacions quotidianes fent comentaris, expressant amb claredat els seus punts de vista, avaluant propostes alternatives, realitzant hipòtesis i responent-li.

11. Captar sense esforç gran part del que es diu en discussions que es donen al seu contornada.

12. Expressar i sostindre les seues opinions en discussions proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats.

1.6.1.4. Expressió i interacció escrita

1. Escriure descripcions clares i detallades de fets i experiències reals o imaginàries en text clars i estructurats, marcant la relació existent entre les idees i seguint les normes establides del gènere literari triat.

2. Escriure redaccions o informes que desenvolupen sistemàticament un argument, destacant els aspectes significatius i oferint detalls rellevants que servisquen de suport.

3. Saber avaluar les diferents idees o solucions que es puguen aplicar a un problema.

4. Escriure cartes que transmeten certa emoció i ressalta la importància personal de fets i experiències; comentar les notícies i els punts de vista de la persona amb qui s'escriu.

5. Poder avaluar idees diferents o solucions d'un problema.

6. Poder resumir extractes de notícies, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i discussions.

1.6.2. Metodologia

Veja punt 1.1.2.

1.6.3. Continguts

Els següents continguts es tractaran en l'aula a mesura que vaja sorgint la necessitat expressiva.

1. ORACIÓ COMPOSTA

1.1. ORACIONS COMPOSTES PER COORDINACIÓ

1.1.1. Oracions copulatives negatives amb ni, adversatives, distributives (Es una propuesta muy interesante, mas no sé qué hacer).

1.2. ORACIONS COMPOSTES PER SUBORDINACIÓ

1.2.1. Oracions subordinades substantives

- Subordinació substantiva: reforç i ampliació en l'ús de les oracions substantives treballades.

- Estructures amb verbs de pensament, percepció i dicció en forma afirmativa i negativa: alternança modal (Me dijo que lo sabía / No me dijo que lo supiera / sabía).

- Introducció de l'ús de verbs de pensament, percepció o dicció en oracions interrogatives (¿No crees que es mejor decirselo?) o amb imperatiu negatiu + indicatiu (No digas que lo sabes todo).

- Ampliació d'expressions per a expressar sentiments i desitjos (Me hizo ilusión que Sara viniera a casa; Habría sido mejor que se lo dijeras).

- Estructures valoratives amb verb ser, estar, parecer, resultar + adjectiu / nom + que (Fue injusto que le dijeras eso; No es cierto que yo dijera eso).

1.2.2. Oracions subordinades adjectives o de relatiu.

- Oracions de relatiu amb l'antecedent nada, nadie, ningún/a, poco, no... mucho (Hay poca gente que ha / haya leído ese libro). Reconeixement del relatiu cuyo. Oracions que tenen com a antecedent una oració (Me dijo que sí, lo cual no me sorprendió).

Reconeixement i ús d'oracions especificatives i explicatives.

1.2.3. Oracions subordinades adverbials.

1.2.3.1. Temporals.

- Connectors: una vez que, nada más + infinitiu, mientras tanto, entretanto, al mismo tiempo que, a medida que, conforme, según, tan pronto como.

- Contrast mode indicatiu / subjuntiu (Tan pronto como llegue, te llamaré; Tan pronto como llegué, te llamé).

1.2.3.2. Modals.

- Connectors: igual que, conforme, tal y como, del modo (en) que, de la manera (en) que, de la forma (en) que, de acuerdo con lo que, sin + infinitiu.

- como si + subjuntiu (Andaba haciendo eses como si estuviera borracho).

1.2.3.3. Causals.

- Connectors: debido a, a causa de que, dado que, gracias a que, por culpa de que, considerando que, teniendo en cuenta que, habida cuenta de que, en vista de que (Gracias a que conduce muy bien, el coche no volcó).

1.2.3.4. Finals.

- Locucions finals: con el objeto / el propósito / la intención / el objetivo / la idea / la finalidad / el fin de (que), a fin de (que), con vistas a (que) (Nos convocaron con la intención de informarnos; Nos convocaron con la intención de que pudiéramos a la venta nuestros inmuebles).

1.2.3.5. Condicional.

- Connectors: A cambio de que, a condición de que, (en) (el) caso de que. Nexes de condició negativa: amb indicatiu menos si, salvo si, excepto si; amb subjuntiu a menos que, excepto que; amb gerundi, amb imperatiu i amb como; con + infinitiu, con que (No lo haré, excepto que me suplique; Comiendo más despacio engordarás menos; Como no estudies, no aprobarás).

1.2.3.6. Consecutives.

- Connectors: con lo que, de modo (manera, forma) que, con que, por (lo) tanto, así pues, por consiguiente, en consecuencia, por (todo) esto (eso, aquello), de ahí que + subjuntiu, conque + imperatiu (col·loquial) (Han destruido los documentos, por consiguiente no podremos saber la verdad).

1.2.3.7. Comparatives. Introduïdes per a lo (a la manera de, como), como si, igual que si (Se viste a lo Marilyn Monroe. Se comporta igual que un niño).

1.2.3.8. Concessives.

- Nexes i connectors: aun si, aun cuando, incluso cuando + indicatiu / subjuntiu; (con) el / la, la de; si bien + indicatiu, (aun) a sabiendas de que (ús culte), estructures reduplicades amb subjuntiu (Haré ese viaje digan lo que digan).

1.2.3.9. De lloc. Introduïdes per donde per a indicar procedència, destinació o direcció de moviment (Sigue hasta donde veas una señal de tráfico).

2. EL SINTAGMA NOMINAL

2.1. Nucli: el substantiu:

Gènere: possibilitat de termes amb gènere distint en les varietats de l'espanyol: la bombilla (Esp.) // el bombillo (Mex.), el salón (Esp.) // la sala (Am.). Substantius ambigus quant al gènere (maratón, mar).

Nombre: canvi d'accentuació en plural: (régimen / regímenes). Plural dels compostos (tragaperras, horas punta). Plural d'estrangerismes. Hispanització (club / clubes, chalet / chalets - chalés).

Substantius que canvien de significat en canviar de nombre (II) (el celo/ los celos, el resto / los restos).

Morfologia apreciativa del substantiu: varietats dialectals (niña > niñita, niñica (Aragó), niñina (zona nord)).

Substantivació de diferents categories (el bien, lo trascendental, un algo, el porqué).

2.2. Pronoms:

Pronom subjecte: presència per a resoldre una ambigüitat deguda a la flexió verbal (¡Más quisiera!, yo, él, ud.).

Pronoms àtons. Presència / absència del pronom del CD i el CI quan n'està explícit el referent: reduplicació obligatòria quan el CD o el CI estan anteposats al verb (La tarta la ha hecho Marga; A Isabel ya le envié los documentos). Excepció de les oracions exclamatives i interrogatives (¿qué ordenador uso?).

Combinació de pronoms àtons, jerarquia en l'ordenació segons la persona gramatical: (se) + (2ª pers.) + (1ª pers.) + (3ª pers.), (se me cayó, *me se cayó).

Pronominalització de l'oració amb de / lo que per a al·ludir a un tema ja mencionat (¿Ya sabes lo de Santi?).

Presència / absència de pronoms lligada a la variació de sentit (Yo no me lo creo – Yo no lo creo;

Me fui a casa – Fui a casa).

Reconeixement de les desviacions de la norma en l'ús dels pronoms: leisme, laisme i loisme (*la dije que era muy antipática).

Demostratius. Reforç i ampliació: reconeixement de aquell amb valor relatiu en registres formals

(Todo aquello por lo que luchó; Aquellos que deseen asistir, pueden hacerlo).

Formes i usos pronominals de possessius (Es mío - Es el mío). Ús en expressions (Me costó lo mío; Es muy suyo, salirse con la suya).

Pronoms relatius. Ús dels pronoms en oracions especificatives i explicatives (La gente que tiene poco que hacer ve mucho la tele / La gente, que tiene poco que hacer, ve mucho la tele).

Reconeixement de les diferències d'ús dels pronoms relatius relacionades amb el registre.

Ús dels pronoms relatius neutres: lo que, lo cual (Estaba muy contento, lo cual me indica que ya se encuentra mejor; Es más listo de lo que creía).

Fórmules de cortesia i de tractament (Muy señores míos, Sus Majestades).

Reconeixements del voseo (quererte como sos).

Usos de se (III): diferenciador semàntic (se duerme / duerme, acordar / acordarse).

2.3. Modificació del nucli per mitjà de determinants

Aprofundiment en l'elecció determinat / indeterminat i en els diferents valors de l'article: valor intensificador d'expressions amb article determinat (La de cosas que tengo; Ya sabes las deudas que tiene; Con lo que yo le quiero) o indeterminat (Tengo una de cosas en casa; Hace un frío...). Valor de grau màxim: (no es un piso, es EL piso). Ús de l'article amb noms propis de famílies o personatges (Los Bardem, La Caballé, un Picasso).

Ús dialectal (el Jonathan, la Vane).

Omissió en certs entorns discursius: refranys i proverbis (Hombre prevenido vale por dos), títols (Grave accidente deja dos muertos) i anuncis (Casa en venta).

Demostratius: valor de condescendència (Este chico...); connotació despectiva (El tío ese es un impresentable). Ús de aquell amb valor evocador (aquel verano del 88, los tiempos aquellos).

Indefinits: consolidació i ampliació: cualquier / cualquiera (cualquier persona, una persona cualquiera). Ús de algún/a/os/as en contrast amb un/a/os/as (Fuimos a cenar con unos / algunos amigos).

Altres quantificadors: incluso, hasta, ni siquiera (Incluso ella vino; Ni siquiera él vino).

3. EL SINTAGMA ADJECTIVAL

3.1. Adjectiu:

Morfologia de l'adjectiu: morfologia apreciativa de l'adjectiu (III) (rojizo, amarillento, fuertote, forzado). Adjectius compostos: (equipo rojiblanco).

Adjectius en col·locacions lèxiques quasi fixes: (verde botella, resultar-salir ileso, golpe bajo, etc.).

Anteposició de l'adjectiu (II): amb canvi de significat, valors lligats a la subjectivitat i al

registre (un gran libro/ un libro grande, la blanca nieve).

Restriccions a l'anteposició de l'adjectiu (una empresa local / *una local empresa).

Funció de complement predicatiu (II): L'adjectiu aïllat (cansado, subió las escaleras/ subió cansado las escaleras).

Graus de l'adjectiu: Comparatius cultes llatins: (superior, anterior). Altres mecanismes de l'expressió del superlatiu: super- (superfino), extra- (extrafina) re- (reguapo), archi- (archisabido), ultra- (ultramoderno), requete- (requetechiquito).

Ampliació d'adjectius que canvien de significat amb ser i estar (II) (verde, pez).

Adjectius amb verbs de canvi, ponerse, volverse, hacerse, etc.

4. EL SINTAGMA VERBAL

4.1. Expressió del temps:

4.1.1. Present.

- Present analític amb valor de passat (en peus de fotos) (El Rey se dirige a la nación).

4.2. Expressió del passat:

- Passat perfet.

- Ús del passat simple en lloc del passat perfet (A Hispanoamèrica i zones septentrionals i meridionals d'Espanya) (Hoy me levanté con el pie izquierdo / Vino el repartidor hace 10 minutos).

4.2.2. Passat imperfecte.

- Valor descriptiu. L'acció queda interrompuda o modificada per context (censura)

(¡Vaya!, justo lo que pensaba).

- Valor de condicional, ús col·loquial (Si pudiera me compraba un barco).

4.3. Passat perfet:

- Alternança: participis dèbils (verbs) i participis forts (adjectius) (abstraído / abstracto: concluido / concluso, elegido / electo).

4.4. Pretèrit plusquamperfet.

- Amb l'adverbi aspectual ya (acció completada amb anterioritat al moment indicat) (Había comido a las 2 / A las 2 ya había comido = els aliments es van consumir abans d'eixa hora).

4.5. El futur:

4.5.1. Futur simple.

- Sorpresa, estranyesa o reprovació (en exclamatives i interrogatives) (¡Tendrá cara! / ¿Será posible?).

4.5.2. Futur compost.

- Sorpresa, estranyesa o reprovació (interrogatives) (¿No habrás sido capaz de hablarle, después de lo que te hizo?).

- Valor d'advertència o temor (No creerás que te engañó, verdad?).

4.5.3. Condicional simple.

- Objeció o rebuig (passat) (Sería un mal padre, pero los hijos están muy bien educados / Actuarían por dinero, pero a mí no me parece bien).

- Valor d'advertència o temor (passat) (No me gustaría tener que repetirlo / ¿No creeríais que iba a contarlo?).

4.5.4. Condicional compost.

- Objeció o contrast (passat). Anterioritat. (Habría aprendido inglés en Londres, pero lo hablaba fatal).

- Valor d'advertència o temor en el passat (anterioritat) (¿No habrías creído que podía burlarte de mí?).

4.6. Present de subjuntiu:

- Oracions independents. Que + present subjuntiu (¡Que te sientes!).

- Oracions compostes (subordinació), (present i futur):

- Verbs de percepció negats (selecció del mode): (No veo que sea un problema = verb d'opinió // No cree que existen / existan los marcianos = verbs de percepció pura).

- Verbs de comunicació llengua o parla (negació). Selecció del mode (No niega que es él = ho afirma / No niega que sea él = dubte o distanciament).

- Canvi de significat segons el mode elegit: entender, decidir, acordar, temerse...

(Entiendo que ante una situación como ésta debes sentirte muy mal / Entiendo que ante una situación como ésta debes sentirte muy mal).

4.7. Passat de subjuntiu:

4.7.1. Imperfet.

- En oracions independents (present, passat, futur):

- Expressions desideratives (despectives) (Así viviera cien años para recordar su error).

- En oracions exclamatives (quién + 3a persona singular = desig irrealitzable o impossible) (Quién pudiera vivir en Marte).

4.8. Passat perfet:

- Participis irregulars.
- En oracions compostes (verbs de creença negats). Substitució del futur perfet d'indicatiu per a indicar probabilitat (Creo que habrá llegado su avión / No creo que haya llegado su avión).

4.9. Pretèrit plusquamperfet:

- Participis irregulars. Orientat cap al passat:
- Expressions desideratives (despectives) (¡Ojalá lo hubiera puesto en la carta).
- Expressions exclamatives (quien + 3a persona singular = desig irrealitzable o impossible) (¡Quién lo hubiera dicho!).

4.10. L'imperatiu:

- Recursos per a suavitzar l'orde o per a reforçar-la (Baja esa música ahora mismo / Baja esa música, si no es mucha molestia).
- Lexicalitzat (ponderatiu):
- De la qualitat expressada (Mira que eres tonto).
- De irritació davant de la insistència (¡Y dale!).
- De prec o petició (Anda... dímelo).
- Valor condicional (amenança, promesa...) (Habla sin que te pregunten y te castigaré / Contesta cuando te pregunten y te premiaré).

4.11. Formes no personals:

4.11.1. Infinitiu.

- Compost. Valor perfectiu (Su padre le premió por haber aprobado el curso).
- Compost. Ús independent (Haber hecho tú la comida).
- Valor nominal (El saber de los astros / El mirar fijamente no es educado).

4.11.2. Gerundi.

- Valor adverbial, temporal, posposat (Esforzándote más conseguirás ese empleo).
- Valor verbal. Independent (interrogatives retòriques i en peus de foto, títols de llibres...) (¿Qué? ¿Pasando el rato? / El escritor, recibiendo su merecido premio).

4.11.3. Participi.

- Independent modalitzat (exclamatiu) (¿Arrepentido yo? Jamás).
- Construccions absolutes sense connectors (Terminada la conferencia, nos fuimos a bailar).

4.12. Expressió de l'aspecte:

- Culminació després de vacil·lacions o dubtes (a vegades, matis de finalitat). Quantitat aproximada.

Venir a + infinitiu (Venir + gerundi posseïx valor d'aproximació habitual fins al moment, en contraposició a venir + infinitiu, que no expressa eixa repetició) (Tu actitud viene a confirmar mis sospechas // Viene a costar 30 euros).

- Venir + gerundi = acció que progressa o es repeteix des del passat fins a un moment expressat per venir (Venía visitándome desde hacía varios meses).
- Llevar + participi concertat, valor de resultat no final + acumulació (l'acció continuarà) (Llevo leídas 100 páginas).
- Duratiu: ir + participi concertat = llevar + participi (no hi ha agent) (Van /Llevan vendidas 2.000 entradas).

4.13. Modificació del nucli:

- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança:
- Subjecte tàcit (control exercit per l'OD) (El médico recomendó al paciente fumar menos).
- Alternança imperatiu i oració substantiva d'OD (El médico le recomendó fumar menos / que fumara menos).
- Anteposició del subjecte pronominal (orde SVO) (Sin tú querer / Con ella vivir).

4.14. Funcions sintàctiques del sintagma:

- El subjecte dels infinitius (tàcit) (No puedo comprarle esos pantalones).
- El gerundi: complement predicatiu en un SN (Los esquiadores deslizándose por la pista).

5. EL SINTAGMA ADVERBIAL

5.1. Adverbis en -mente.

- Adverbis en -mente:
- Valors de duramente aplicat a accions: - trabajó duramente / le habló duramente.

5.2. Classificació sintàctica:

5.2.1. Adverbis nuclears o de predicat.

5.2.1.1. Circumstancials facultatius.

- De lloc:

- acá i allá vs. aquí i allí: matisos significatius; preferència espanyola vs. Hispanoamericana.
- De manera:
 - alternança amb adjectiu; règim preposicional (pusimos las luces paralelas / paralelamente a los cuadros).
 - resultatius: posició inicial amb valor necessàriament contrastiu (CLARAMENTE oí lo que decían al otro lado de la puerta, no confusamente).
 - agentius: desplaçaments a la posició inicial amb valor necessàriament focal en interrogatives i alternatives (¿RÁPIDAMENTE se sentaron en el suelo?; ¿rápidamente o apresuradamente se sentaron en el suelo?).
 - agentius: abast de la negació, només en posició postverbal i amb cima melòdica (los niños no se sentaron alegremente vs. alegremente, los niños no se sentaron).
 - adverbis que expressen nocions circumstancials concomitants: manualmente (= amb les mans); hereditariamente (per herència).
 - adverbis que expressen concomitantment comparació (Se comportó dictatorialmente).
- De temps:
 - orde de la combinació nunca + más a Hispanoamèrica: más nunca.
 - ús a Hispanoamèrica de immediato amb valor de inmediatamente per a la successió temporal.

5.2.1.2. Circumstancials obligatoris.

- Posició inicial:
 - amb valor focal (¡MAGNÍFICAMENTE se ha comportado!).
 - en oracions amb un focus contrastiu distint (Austeramente vivo YO, (no tú)).

5.2.2. Adverbis externs al dictum.

5.2.2.1. Nocionales o de punt de vista.

- Posició parentètica. No omissibles (modifiquen la veritat del dictum): geogràficament, tècnicament, filosòficament: (Técnicamente, David Villa es un jugador portentoso).
- Acompanyant el gerundi de hablar: geogràficament hablando.

5.2.2.2. Avaluatius:

- Ampliació de la tipologia:
 - de necessitat i obligació: ús amb valor de reforç (los estudiantes tienen irremediabilmente que esforzarse en época de exámenes).
 - de coneixement i percepció: ostensiblement, visiblement, notoriament.
 - epistèmics: correctament, falsament, equivocadament, exageradament, erròneament...
 - de voluntat: voluntariament, involuntariament, deliberadament. Posició parentètica o integrada.

5.2.3. Adverbis del modus.

5.2.3.1. Relacionats amb la modalitat.

- Reforçadors de l'assertió: subjuntiu en contextos hipotètics (por el otro camino indudablemente hubiéramos llegado antes).
- Ús a Hispanoamèrica de casualment amb valor de exactament, precisament.

5.2.4. Adverbis d'enunciació.

- 5.2.4.1. Reformuladores rectificatius amb especificació de la precisió: más bien, más exactamente: (Soy un aficionado o, más exactamente, un apasionado).

- 5.2.4.2. Orientats cap a l'emissor, o cap al receptor en les interrogatives: francament, sincerament, honradament: (Francamente, ¿te gusta el vestido?).

5.2.5. Adverbis conjuntius.

- Coordinants amb matís consecutiu: entonces, consiguientemente, en consecuencia, por consiguiente.
- Coordinants amb matís adversatiu restrictiu: únicamente, solo que.
- Equiparatiu en períodes condicional: también, tampoco: (Si Juan es muy bueno, Pedro tampoco tiene nada que envidiarle).
- En posició inicial en períodes concessius: contrariamente, inversamente.

5.2.6. Adverbis relatius.

- Relatiu cuanto.
- Selecció del mode (Esto es todo cuanto sé; come cuanto quieras).

5.3. Locucions adverbials.

- Valors de no más a Hispanoamèrica (Vive ahí no más (= Vive ahí mismo); -Diga no más, ¿qué desea?) (amb verbs, valor emfàtic).

5.3.1. Locucions formades per més d'una preposició.

- Amb preposicions combinades: por de pronto.

- Amb preposicions correlatives: de cuando en cuando, de vez en cuando, de un momento a otro.
- 5.3.2. Locucions amb estructura nom + preposicions + nom (año tras año, cara a cara, uno a uno...)
- 5.3.3. Altres esquemes
 - Sintagma nominal: acto seguido, un día, un rato, la mar de...
 - Preposició + adverbi: de cerca, en adelante, por ahora...
 - Amb preposicions correlatives i adverbis: de aquí (acá) para allá.
 - Sintagma adverbial o adverbis coordinats: más o menos, ni más ni menos...

6. EL SINTAGMA PREPOSICIONAL

6.1. Tipologia de termes preposicionals:

- valor predicatiu:
 - en les expressions tener por, para por: (lo tienen por tonto).
 - en les estructures causals por + S. Adjetival / de + S. Adjetival + oració: (Le dieron una medalla por valiente / siempre le engañan de lo bueno que es).

6.2. Modificadors preposicionals:

- de grau, en fórmules fixes (estar muy de moda).
- focalització per mitjà d'adverbis: hasta, casi, incluso, justamente, exactamente (Se detuvo exactamente bajo este puente).
- modificació d'un sintagma preposicional per un altre (Valencia está a 8 metros sobre el nivel del mar; Sueca está a mitad de camino entre Valencia y Gandía).

6.3. Valors de les preposicions. Ampliació:

- con
 - valor de concurrència amb significat de "en casa de / en la tienda de", en l'espanyol d'Amèrica (¿Dónde has comprado eso? –Con don Luis.)
- EN
 - espacial: en i a amb verbs de penetració (entrar, ingresar, meter, meterse, penetrar): distribució dialectal (preferència americana per a).
 - temporal: en les locucions en la mañana, en la tarde, en la noche (espanyol d'Amèrica).
- SOBRE
 - valor d'acumulació (amb substantius repetits): torpeza sobre torpeza.

6.4. Preposicions imperfectes.

- Mediante
 - instrument o mitjà (mediante una sierra).

6.5. Concurrències: combinacions (preposició + sintagma preposicional) i concatenacions (preposició + locució adverbial introduïda per preposició) (I):

- DE + : - a (Dos kilos de a un euro).
- entre (Salió de entre las plantas).
- por (Es de por aquí cerca; agradecido de por vida).
- DESDE + : - por (Estudia desde por la mañana).
- hasta + : - por (No volvió hasta por la tarde).
- para + : - por (Déjalo para por la tarde).

6.6. Locucions prepositives: + formades per:

- nom + preposició: cara a, camino a / camino de, frente a, gracias a, rumbo a...
- adjectiu / participi + preposició: conforme a, debido a, referente a...
- preposició + lo + adjectiu / oració de relatiu + preposició: a lo ancho de, a lo largo de, por lo que respecta a, en lo que se refiere / toca / respecta a...

6.7. Règim verbal: ampliació de l'inventari: -abastecer de, esmerarse en, optar a...

1.6.4. Sistemes d'avaluació.

Es considerarà que l'alumne/a ha adquirit les competències pròpies del nivell en la mesura que s'hagen complert els objectius del curs per a cada una de les quatre destreses (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral). Açò ho podrà comprovar el professor/a al llarg del curs per mitjà de diferents proves de diagnòstic i progrés, les qualificacions de les quals seran reflectides en la Fitxa Individual de Seguiment (FIS). La qualificació mínima per a superar cada una de les destreses serà **6** (60%). En el mes de juny els alumnes d'este nivell realitzaran un examen de Certificació (Prova Única) en la data que determine la Conselleria i que tindrà quatre àmbits: Comprensió Escrita, Comprensió Oral, Expressió Escrita i Expressió Oral. Si la FIS reflecteix que l'alumne ha obtingut un 60% en el total d'almenys tres proves de cada destresa se li podrà

sumar un 10% a la nota de la Prova de Certificació (un sola convocatòria a l'any) .

1.6.5. Estratègies d'aprenentatge

Tenint en compte les consideracions metodològiques i els objectius ressenyats anteriorment, és imprescindible que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que és la que mobilitza tots els recursos disponibles per aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaç i personalitzats.

El professor, perquè, ajudarà a l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja usa en la seua llengua i a desenvolupar unes altres de noves. Per a això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies en el si de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'autoaprenentatge.

Així, per a facilitar la comprensió i expressió oral i escrita es tindran en compte estratègies de planificació, execució, seguiment (interlocutòria-)avaluació i correcció. Per a facilitar la interacció oral i escrita les de mediació i plurilingües; per a facilitar l'aprenentatge, les cognitives i extracognitives, afectives i socials.

1.6.6. Materials

Llibre de text:

Prisma B2 (Edinumen). Llibre de l'alumne i quadern d'exercicis. *Tema a tema B2*, editorial edelsa. (Selecció d'unitats).

El professor/a recomanarà en l'aula el material complementari que considere més adequat per a el curs i nivell, així com una selecció de lectures.

A elegir: *Plenilunio* Muñoz Molina; *El príncipe destronado* Miguel Delibes; *Crónica del rey pasmado* Torrente Ballester o *El tocador de señoras* E. Mendoza.

3. ACTIVITATS CULTURALS

-Visites culturals a **museus** o al **centre històric de València** al llarg del curs. Estes visites es prepararan amb anterioritat en la classe.

-Assistència a tres funcions de **teatre** o **actuacions musicals**, precedides d'una sèrie d'activitats en la classe per a preparar-les.